

การผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง “เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า”
POSTPRODUCTION IN DRAMA SHORT FILM “THEY CALLED ME AUNTY”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง “เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า”
POSTPRODUCTION IN DRAMA SHORT FILM “THEY CALLED ME AUNTY”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ 20 ก.ค. 63
(ผศ.ดร.เขมพัทธ์ พัทธวิชญ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง
“เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า”

POSTPRODUCTION IN DRAMA SHORT FILM “ THEY
CALLED ME AUNTY”

ชื่อ

นางสาวสมรภัทร เลิศภัทรธาดา

รหัสประจำตัว

59020369

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2562

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชมพัทธ์ พัทธวิชญ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากคำว่า มนุษย์ป่าว่าเหตุใดจึงมีคำนี้เกิดขึ้นมาเพื่อต่อว่าหญิงวัยกลางคนหรือต่อว่าบุคคลผู้มีพฤติกรรมยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งอย่าง แม้ว่าพฤติกรรมของคำว่ามนุษย์ป่าจะเกิดขึ้นได้กับทุกคนก็ตาม ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะปรับเปลี่ยนมุมมองและทัศนคติที่มีต่อหญิงวัยกลางคนและนำมาเล่าเรื่องในรูปแบบของภาพยนตร์แนวชีวิตความยาวประมาณ 20 นาที ให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงวิถีชีวิตของหญิงวัยกลางคนว่าไม่ใช่ทุกคนที่สมควรถูกเรียกว่ามนุษย์ป่า

จากกระบวนการทำงานตั้งแต่การเขียนบทภาพยนตร์ เตรียมการผลิต ถ่ายทำ กระบวนการหลังการถ่ายทำ และจัดฉายภาพยนตร์ ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า” สามารถสร้างความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์แนวชีวิตและเล่าเรื่องราวที่สะท้อนแง่คิดเรื่องอคติแห่งวัยผ่านตัวละครสองคนที่ต่างวัยกันได้

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ไม่อาจจะสำเร็จลุล่วงไปได้หากไม่มีผู้สนับสนุน ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือไม่ว่าจะมากหรือน้อย อันเป็นแรงผลักดันที่ดีและเป็น ประโยชน์ตลอดมา ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า” จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้เลย หากขาดการสนับสนุนจากทุกฝ่าย ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอกล่าวคำขอบพระคุณอย่างซึ่งใจ

ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณครอบครัว เลิศภัทรธาดา ที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในทุกๆ ด้าน ตั้งแต่การให้คำปรึกษารวมไปจนถึงช่วยสมทบทุนในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นอย่างดีตลอด มา ขอขอบพระคุณครอบครัวที่เป็นหลักในการสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่ดี ที่ช่วยผลักดันอย่างมาก ตลอดการเป็นนักศึกษาภาพยนตร์

ขอขอบพระคุณ นางสาว สุนิตา สิมลา ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมกลุ่มที่ช่วยกันผลิตศิลป์-นิพนธ์เรื่องนี้ ขึ้นมา คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยกันแก้ปัญหาเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.เขมพัทธ์ พิชริวิชญ์ ที่ให้คำแนะนำ ในทุกๆ กระบวนการการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า” คอยสั่งสอนและเป็นที่ปรึกษาที่ให้ คำแนะนำเป็นอย่างดี ตลอดจนร่วมช่วยคิดแก้ไขเวลามีปัญหาต่างๆ หากไม่ได้อาจารย์ที่กรุณาและ เมตตาให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้คงจะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงได้ตาม จุดประสงค์

ภรภัทร เลิศภัทรธาดา

20 กรกฎาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	2
ลักษณะของโครงการ	2
วิธีดำเนินงาน	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	4
ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์	4
ศึกษาข้อมูลของคำว่า มนุษย์ป่า	6
มนุษย์ป่ากับวัฒนธรรมต่างวัย	7
มนุษย์ป่าตามหลักจิตวิทยา	8
ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ	8
ศึกษาเทคนิคการลำดับภาพยนตร์แนวชีวิต	9

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 บทภาพยนตร์	13
ประเด็น	13
โครงเรื่องขยาย	13
บทภาพยนตร์	15
4 การสร้างสรรค์ผลงาน	37
การเตรียมการก่อนถ่ายทำ (Preproduction)	37
การถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	51
การผลิตหลังถ่ายทำ (Postproduction)	55
5 สรุปและข้อเสนอแนะ	62
สรุป	62
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก ก	65
ภาคผนวก ข	67
ประวัติ	69

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงตารางเอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “บ้านวลจันทร์” (Casting sheet)	39
4.2	แสดงตารางเอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “วิน” (Casting sheet)	40
4.3	แสดงตารางการวางแผนการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์	46
4.4	แสดงตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิว 1	47
4.5	แสดงตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิว 2	48
4.6	แสดงตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิว 3	49
4.7	แสดงตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิว 4	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แสดงภาพมนุษย์ป่าแข่งควีนรถไฟฟ้าใต้ดิน.....	5
2.2	แสดงภาพตัวอย่าง Reaction Shot ในภาพยนตร์เรื่อง Inception	8
2.3	แสดงภาพตัวอย่างในภาพยนตร์เรื่อง Green Book	8
4.1	แสดงภาพการแต่งกายบ้านวลจันทร์.....	41
4.2	แสดงภาพการแต่งกายวิน	42
4.3	แสดงภาพตัวอย่างการเซตฉากในเรื่อง 20 ใหม่ ยูเทิร์นวัย หัวใจเร่ไร้น	42
4.4	แสดงภาพตัวอย่างการเซตฉากของภาพยนตร์เรื่อง เมย์ไหนไฟแรงเฟร่อ MAY WHO?	43
4.5	แสดงภาพบ้านทาวเฮ้าส์ในโครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา.....	44
4.6	แสดงภาพนอกและภายในโรงพยาบาลเสรีรักษ์	44
4.7	แสดงภาพรถโดยสารครีมแดง สาย 96 มินิบูรี-แพชั่นฯ	44
4.8	แสดงภาพห้องนอนที่ Café craft and cook	45
4.9	แสดงภาพบรรยากาศการออกกองที่ Café craft and cook	51
4.10	แสดงภาพบรรยากาศการออกกองที่ โรงพยาบาลเสรีรักษ์	52
4.11	แสดงภาพบรรยากาศการออกกองที่ อู่รถโดยสารตลาดมินิบูรี	52
4.12	แสดงภาพบรรยากาศการออกกองที่โครงการบ้านเออาธร คลอง 7 ลำลูกกา.....	53
4.13	แสดงภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	53
4.14	แสดงภาพตัวอย่างของการวางเฟรม	54
4.15	แสดงภาพตัวอย่างการจัดการไฟล์	55
4.16	แสดงภาพการจัดเรียงฟุตเทจเรียงขึ้น	55
4.17	แสดงภาพการตัดแบบละเอียดในโปรแกรม Adobe Premiere pro	56
4.18	แสดงภาพการเตรียมไฟล์เพื่อส่งไปขั้นตอนการแก้ไข	57
4.19	แสดงภาพก่อนและหลังการแก้ไข	58
4.20	แสดงภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ	59
4.21	แสดงภาพตัวอย่างภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์	60

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะชิ้นนี้ เกิดจากการที่ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมกลุ่มมีความสนใจเกี่ยวกับประเด็นของ “มนุษย์ป่า” ในหลายมุมมอง โดยได้มีการตั้งคำถามถึงคำถามมนุษย์ป่าว่าเป็นเพียงมายาคติที่คนสมัยนี้ตั้งขึ้นมาเพื่อเหยียดและกีดกันกลุ่มคนที่ถูกเรียกว่ามนุษย์ป่าหรือไม่ โดยมักจะมุ่งเน้นไปที่หญิงวัยกลางคนขึ้นไป มีพฤติกรรมที่ชอบทำอะไรตามใจตนเองโดยไม่สนใจคนรอบข้างและไม่คำนึงถึงมารยาทในสังคม แม้การกระทำนั้นจะเป็นการสร้างความสะดวกหรือทำให้ผู้อื่นก็ตาม โดยบุคคลเหล่านี้จะถือว่าตนอาบน้ำร้อนมาก่อน ทำให้มีความคิดว่าสิทธิทุกอย่างต้องเป็นของตนก่อน จึงมีการแสดงออกทางพฤติกรรมและกิริยาที่เห็นแก่ตัว คุน่าเกลียด และชอบทำเนียนไม่สนใจผู้อื่น แต่ความเป็นจริงในสังคมไทยนั้น แต่เดิมแล้วมักจะมีวัฒนธรรมที่ถูกปลูกฝังมาอย่างยาวนาน เช่น การให้สิทธิผู้อาวุโสก่อน จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่เหล่ามนุษย์ป่าจะมีพฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งในปัจจุบันมีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมากยิ่งขึ้น มีการเข้าถึงการศึกษาที่ไม่เหมือนกับคนรุ่นก่อนๆ จึงเกิดเป็นความขัดแย้งทางวัฒนธรรมระหว่างคนต่างรุ่นต่างความคิด หรือที่เรียกว่า “อคติแห่งวัย” นั่นเอง

การผลิตภาพยนตร์สั้นนั้น กระบวนการผลิตไม่ได้สิ้นสุดลงหลังจากถ่ายทำเท่านั้น แต่ยังมีกระบวนการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น อาทิ การลำดับภาพ การผสมเสียง การแก๊ส เป็นต้น การลำดับภาพนับว่าเป็นการที่ข้าพเจ้าได้ทำการเล่าเรื่องที่ยากถ่ายทอดเช่นกัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเป็นอย่างมาก อนึ่ง ภาพยนตร์เป็นหนึ่งในเครื่องมือการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ไม่ตายตัว ทำให้สามารถเกิดแนวคิดใหม่ๆ ในการลำดับภาพ ผสมเสียง แก๊ส อีกทั้งยังมีเรื่องของบทแก้ไขปัญหาหลังจากการถ่ายทำที่จะช่วยทำให้ภาพยนตร์สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นและเกิดความน่าติดตามชมไปตลอดทั้งเรื่อง

ดังนั้นภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เขาเรียกพวกเธอว่ามนุษย์ป่า” จึงเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่มีอคติต่อหญิงวัยกลางคน จนกระทั่งมีเหตุที่ทำให้เขาต้องได้มาดูแลป่าคนหนึ่ง จึงได้เห็นพฤติกรรมหลายอย่างของเธอและได้เกิดเป็นความเห็นใจและเข้าใจในพฤติกรรมเหล่านั้น จึงทำให้เขาได้ลบลอคติที่มีต่อหญิงวัยกลางคนลง ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ได้หวังว่าจะทำให้ผู้คนได้ตระหนักถึงอคติที่ถูกก่อขึ้นเพียงเพราะเราขาดความเข้าใจในคนต่างวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างความบันเทิงในภาพยนตร์แนวชีวิต
2. เพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงอคติที่ถูกก่อขึ้นเพียงเพราะเราขาดความเข้าใจในคนต่างวัย
3. เพื่อการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นได้ครบถ้วนสมบูรณ์

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต ความยาวประมาณ 20 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบ Digital Format Widescreen ในอัตราส่วน 16 : 9 โดยใช้กล้อง Sony Nex-FS700 ความละเอียด 1920*1080 p บันทึกเสียงภาษาไทย และมี English Subtitle ประกอบ

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต โดยดำเนินเรื่องผ่านตัวละครสองคนหลักที่เป็นคนต่างวัย หนึ่งคนเป็นวัยรุ่นหนุ่มสาว หนึ่งคนเป็นวัยกลางคน เน้นจังหวะการเล่าเรื่อง และความเป็นธรรมชาติในการแสดง มีเนื้อหาใจความหลักเกี่ยวกับอคติแห่งวัยและคำวามนุษย์ป่า โดยอคติที่เกิดขึ้นเป็นเพียงการขาดความเข้าใจในกันและกัน จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงพฤติกรรม ทักษะคิด ลักษณะทางกายภาพของหญิงวัยกลางคนและพฤติกรรม ทักษะคิด ลักษณะทางกายภาพของคนในวัยหนุ่มสาวเช่นเดียวกัน

วิธีดำเนินงาน

1.PRE-PRODUCTION

- 1.1 ศึกษาเรื่องประเด็น อคติแห่งวัย และที่มาที่ไปของคำวามนุษย์ป่า
- 1.2 ศึกษาถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นหนุ่มสาวและวัยกลางคนอย่างละเอียด
- 1.3 รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้มาเขียนบทภาพยนตร์ และปรับปรุงบทภาพยนตร์
- 1.4 ค้นหาตัวอย่างหรือแรงบันดาลใจของ Mood and Tone และออกแบบงานทั้งหมดให้

เข้ากับบทภาพยนตร์

- 1.5 ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับบทบาทตัวละครในเรื่อง
- 1.6 เขียน Storyboard เพื่อวางแผนการถ่ายทำ
- 1.7 สำรวจ และจัดเตรียมพื้นที่ในการถ่ายทำ
- 1.8 วางแผนการถ่ายทำ จัดตารางการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. PRODUCTION

- 2.1 เตรียมฉากและงานสร้างให้พร้อมในการถ่ายทำ
- 2.2 เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ
- 2.3. ถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

3. POST-PRODUCTION

- 3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์
- 3.2 ลำดับภาพละเอียดตามรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์
- 3.3 ตรวจสอบการลำดับภาพ
- 3.4 ปรับแต่งสี
- 3.5 ปรับแต่งเสียง ใส่คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมได้รับความบันเทิงในภาพยนตร์แนวชีวิต
2. ผู้ชมได้รับแง่คิดเกี่ยวกับอคติแห่งวัยและตระหนักถึงการกล่าวหาคนๆหนึ่งว่าเป็นมนุษย์ป่า
3. ผู้ชมได้เห็นการแก้ไขปัญหาขั้นตอนการผลิตหลังการถ่ายทำได้ครบถ้วนสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้กำหนดแนวทางก่อนขั้นตอนการผลิตโดยข้าพเจ้าและสมาชิกในกลุ่มมีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีเนื้อหาว่าด้วยเรื่องของอดีตแห่งวัยโดยมีที่มาที่ไปมาจากคำว่ามนุษย์ป่า เป็นคำที่ใช้ต่อว่าบุคคลผู้มีพฤติกรรมยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เห็นแก่ตัว มีสิทธิเหนือผู้อื่น แต่แท้จริงแล้วพฤติกรรมเหล่านี้เกิดได้กับทุกคน มิใช่เกิดได้กับเพียงหญิงวัยกลางคน ดังนั้นจึงไม่ควรเหมารวมป่าทุกคนว่าเป็นมนุษย์ป่า

ข้าพเจ้าและสมาชิกกลุ่มจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ทศนคติ และลักษณะทางกายภาพของคนหนุ่มสาวและหญิงวัยกลางคนจากหนังสือ อินเทอร์เน็ตและได้ลงพื้นที่ไปศึกษาพฤติกรรมของป่าอย่างจริงจัง เพื่อจะได้นำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์
2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ
3. ศึกษาการผลิตหลังการถ่ายทำในภาพยนตร์แนวชีวิต

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์

- 1.1 หาข้อมูลเกี่ยวกับคำว่า มนุษย์ป่า เพื่อตีความอย่างเข้าใจและนำมาใช้ในการปรับปรุงบทภาพยนตร์

ศึกษาข้อมูลของคำว่า มนุษย์ป่า

“...มนุษย์ป่า (น.) คือผู้หญิงรุ่นวัยกลางคน แต่งตัวดูสูงอายุ ยึดถือตัวเองเป็นศูนย์กลางของโลกและสังคม เห็นแก่ตัวและไม่สนใจคนรอบข้างว่าจะรู้สึกอย่างไร...”

ลักษณะพิเศษของมนุษย์ป่าคือ การใช้ความอาวุโสและวัยวุฒิเป็นข้ออ้างในการแทรกแซงระเบียบของสังคมเพื่อให้ ตัวเองได้ความสะดวกสบายสูงสุด ซึ่งหากใครไปมีเรื่องกับมนุษย์ป่าถึงขั้นเถียงยังงั้นก็ไม่ชนะ เพราะมนุษย์ป่าจะไม่ว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นคือการทำผิดกฎของสังคม

ซึ่งเคยมีชาวสังคมออนไลน์ รวบรวมสรุปพฤติกรรมของมนุษย์ป่า ไว้ดังนี้

1. มนุษย์ป่าคือผู้ถูกต้องเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มนุษย์ป่ามักจะขอแซงคิว แทรกคิว โดยอ้างความอาวุโสและปัญหาสุขภาพ เช่น ป้าแก่แล้วให้ป่าก่อนเถอะ

3. ซีนชอบของแจกฟรี หยิบได้เท่าไร้ร ขนได้เท่าไร้ร ขอเอากลับบ้านให้หมด จะเป็นขยะในตอนหลังก็ช่างมัน

4. ทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์สูงสุดของตัวเองไม่ยอมให้ใครมาเอาเปรียบ หากโดนเอาเปรียบจะโวยวายทันที

5. เวลานั้นรถตู้โดยสารสาธารณะขบวนนั่งตรงเบาะใกล้ประตู คนที่ขึ้นทีหลังก็ต้องเบียดเข้าไป

6. ยืนขวางตรงทางเข้าประตูรถไฟฟ้าบีทีเอส และต้องยืนเป็นคนแรกทีหนึ่งเสมอด้วย

ทั้งนี้ก็มีบางส่วนบอกว่ามนุษย์ป่าสามารถพบเจอในคนทุกเพศ ทุกวัย คนวัยรุ่นบางคนก็ติดนิสัยมนุษย์ป่า คือการเอาแต่ตัวเองสบาย สะดวก โดยไม่สนใจคนรอบข้าง ว่าเขามีกฎหรือธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไร ซึ่งบางคนหากไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรืออำนวยความสะดวกให้กับมนุษย์ป่าอาจจะถูกมองว่าเป็นคนที่ไร้น้ำใจ ไร้มนุษยธรรมไปเลยก็ได้

ไม่ใช่ว่าผู้สูงอายุทุกคนจะเป็นมนุษย์ป่า แต่พฤติกรรมแบบนี้ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกที่มีต่อสังคม หากทุกคนยึดมั่นกฎกติกาแบบเดียวกัน เท่าเทียมกัน ไม่มีข้ออ้างเรื่องวัยวุฒิ คุณวุฒิ หรือฐานะในการนำมาเป็นเครื่องมือแหกกฎของสังคม รวมไปถึงการเรียกร้องสิทธิของตัวเองที่ไม่ควรกระทบสิทธิของคนอื่น สังคมก็จะไม่วุ่นวาย ไม่แน่ว่าคนแบบมนุษย์ป่าก็อาจจะลดจำนวนลงและสร้างสังคมให้น่าอยู่มากขึ้นก็ได้ (Admin Mthai,2562)

ภาพที่ 2.1 ภาพมนุษย์ป่าแซงคิวขึ้นรถไฟฟ้าใต้ดิน (มนสิการ กาญจนะจิตรา,2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มนุษย์ป่ากับวัฒนธรรมต่างวัย

นิยาม “มนุษย์ป่า” ในเพจหนึ่งในเฟซบุ๊ก (<http://www.facebook.com/KhunPaaaa>) กล่าวไว้อย่างสั้นๆ แต่เจ็บแสบว่าเป็น “ชาติพันธุ์ที่เป็นอมตะ และตายยากที่สุด” ตรงกับนิยามที่แพร่หลายในแวดวงสังคมออนไลน์ ว่า “มนุษย์ป่า” เป็นผู้ที่ถูกเสมออยู่เหนือทุกสิ่ง อยากทำอะไรต้องได้ทำ ใครเดือดร้อนไม่สนใจ ตัวอย่างเรื่องราวที่นำมาแชร์กันในวงนินทา “มนุษย์ป่า” ได้แก่ การแข่งคิว การแย่งที่จอดรถ การโวยวายเสียงดังเพื่อเรียกร้องสิทธิของตน การแย่งชิงของโดยเฉพาะของลดแลกแจกแถม และพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่เกรงใจคนอื่น เป็นต้น

ปรากฏการณ์ “มนุษย์ป่า” เกิดขึ้นได้อย่างไร ต้องเข้าใจก่อนว่าพฤติกรรมของคน เป็นผลพวงของสังคม ดังที่ Hara Shintaro อาจารย์ชาวญี่ปุ่น ได้เขียนในเฟซบุ๊กตัวเองเกี่ยวกับวัฒนธรรมการต่อแถวในประเทศญี่ปุ่น ว่าเป็นวัฒนธรรมที่ถูกปลูกฝังกันมาตั้งแต่เด็ก ใครที่แข่งคิวผู้อื่นจะถูกมองว่าเป็นคนไม่มีคุณค่า เห็นแก่ตัว ไม่เกรงใจคนอื่น ดังนั้น ในญี่ปุ่นจึงแทบไม่มีการแข่งคิวเลย เพราะสังคมให้คุณค่ากับการเคารพสิทธิผู้อื่น

ประเทศไทยไม่ได้มีวัฒนธรรมอย่างประเทศญี่ปุ่น จากประสบการณ์ส่วนตัว เพิ่งเริ่มเห็นการเข้าคิวขึ้นรถสาธารณะมาไม่นานนี้เอง คือการเข้าคิวขึ้นรถไฟฟ้า แต่ก่อนหน้านี้ไม่เคยเห็นการเข้าคิวขึ้นรถสาธารณะ ไม่ว่าจะแท็กซี่หรือรถประจำทางก็ตาม การเข้าคิวจึงยังถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมใหม่ในสังคมไทย ยังไม่ได้แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในทุกกลุ่มทุกพื้นที่

ที่จริงแล้ว สังคมไทยแต่ดั้งเดิม เป็นวัฒนธรรมที่ยอมรับได้กับการให้สิทธิคนบางกลุ่มเป็นพิเศษ เช่น ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้ที่มีตำแหน่งสูง หรือมีฐานะดี ด้วยสังคมให้คุณค่ากับความเอื้อเฟื้อ ถ้อยทีถ้อยอาศัย จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ป่าจะแข่งคิวและหันมาบอกว่า “ให้ป่าไปก่อนเถอะ ป่าแก่แล้ว” เพราะนี่คือพฤติกรรมที่สังคมไทยยอมรับได้มานาน แต่ในเมื่อปัจจุบันเริ่มมีกลุ่มคนที่ให้คุณค่ากับวัฒนธรรมการเข้าคิวมากขึ้น ซึ่งโดยมากเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ จึงเกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมระหว่างคนต่างรุ่นต่างความคิด

ถึงแม้หลายคนจะบอกว่า “มนุษย์ป่า” ไม่ได้จำเป็นจะต้องเป็นสตรีวัยกลางคน แต่หมายถึงใครก็ได้ที่มีพฤติกรรมเห็นแก่ตัว ไม่ได้จำกัดเพศหรือวัย แต่การใช้คำว่า “ป่า” เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่สังคมรังเกียจ คงหนีไม่พ้นการสร้าง “วาทคดี” หรืออคติแห่งวัยไปได้ และจะเป็นการยิ่งตอกย้ำความขัดแย้งระหว่างวัยในสังคมไทยได้ (มนสิการ กาญจนะจิตรา, 2562)

มนุษย์ป่าตามหลักจิตวิทยา

นักคิดนักเขียนวรรณคดี ศรีวราชนบุลย์ ที่รั้งตำแหน่ง บรรณาธิการบริหาร ไชยลาสมิ์เดียกรูป ในวัยที่เฉียดคำว่าป่าและคำว่า ป่า ก็ยังถูกยกมาเป็น "มนุษย์ป่า" สร้างคำให้เป็นความใหม่ ที่ไม่ได้จำกัดอายุ แต่ถึงไม่ระบุอายุแน่นอนมนุษย์ป่าส่วนมากก็ดูจะถูกเหมาให้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายวัยกลางคนขึ้นไป

ในขณะที่มนุษย์ป่าได้กลายเป็นคำฮิตไว้มาก ต่อว่าบุคคลที่มีพฤติกรรม เช่น แสงคิวเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นวรรณคดีได้ให้ความเห็นไว้ว่า หนึ่งในคำฮิตช่วงกลางปี 2557 ซึ่งเป็นคำเรียกที่เจ็บปวดสำหรับผู้หญิง คือคำว่า "มนุษย์ป่า" ผู้ที่บัญญัติคำนี้จะเป็ใครก็ช่าง แต่ต้องยอมรับว่าคำนี้เป็นคำที่อธิบายให้เห็นภาพของผู้ถูกเรียกได้อย่างเที่ยง

หากมองในด้านพฤติกรรม บริบทส่วนใหญ่ที่ใช้มักเป็นเรื่องนอกบ้านโดยเฉพาะในที่สาธารณะ กล่าวคือเมื่อหญิงสูงวัยมีพฤติกรรมหยาบคาย ละเมิดสิทธิผู้อื่นในสังคมบนพื้นฐานความคิดว่าฉันแก่แล้วฉันไม่ต้องเกรงใจใคร เช่นการแสงคิว การไม่รักษามารยาทในการพูดจาการกิน การใช้บริการต่างๆ สิ่งที่ไม่มีการใคร่สนใจจะคิดหรือจะมองหาเหตุผลก็คือ มนุษย์ป่าเหล่านี้มาจากไหน พวกเขาถูกสร้างขึ้นมาจากอะไร หรือถูกใครสร้างมาผู้หญิงบางคนแก่ แต่ไม่เคยเป็นมนุษย์ป่า คำว่าป่า ที่หมายถึงพี่สาวของพ่อหรือแม่ กับคำว่ามนุษย์ป่าไม่เหมือนกัน เพราะสิ่งที่เปลี่ยนผู้หญิงคนหนึ่งให้กลายเป็นมนุษย์ป่านั้นไม่น่าจะใช่วัยหรือสถานภาพ แต่เป็นสภาวะของการสูญเสียแรงดึงดูดทางเพศที่มีสาเหตุมาจากการสูญเสียแรงขับทางเพศ (Sex Drive) เป็นสำคัญ

อ้างอิงทฤษฎีจิตวิทยาของฟรอยด์ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เชื่อว่าบุคลิกภาพของมนุษย์พัฒนามาจากแรงขับพื้นฐาน 3 ประการ คือ

- 1.แรงขับที่จะดำรงอยู่ (Survival Drive)
- 2.แรงขับที่จะทำลาย (Aggressive Drive)
- 3.แรงขับทางเพศ (Sex Drive)

ความก้าวร้าวของมนุษย์ป่าพัฒนามาจากความกลัวและความอ่อนแอในจิตใจที่ขาดความรัก ความอบอุ่นจากคนใกล้ชิด ซึ่งดูออกไม่ยาก ผู้หญิงที่ปล่อยเนื้อปล่อยตัว ทั้งรูปลักษณ์และกิริยามารยาทจนดูแล้วไม่งาม เพราะคิดว่าแก่แล้วทำอะไรก็ได้ เช่น การผายลมหรือแคะขี้ฟันต่อหน้าคนอื่นการละเมิดสิทธิของคนอื่นทั้งกาย วาจา ใจ สร้างทัศนอุจาดในสิ่งแวดล้อมด้วยภาพลักษณ์แย่ๆ โดยแสรังหลงลิมว่า คนเราเป็นสิ่งแวดล้อมของกันและกัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับสันดานของใครคนนั้นด้วย เพราะคนที่ได้รับการอบรมมาดี ย่อมมีกิริยาที่ดี ไม่ว่าจะอยู่ในอารมณ์ไหน หรือวัยไหน (วรรณคดี ศรีวราชนบุลย์,2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

ในการลำดับภาพยนตร์แนวชีวิตนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้มีภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่น่ามาเป็นแรงบันดาลใจอย่างชัดเจน เพียงแต่ได้หยิบยกบางฉากในภาพยนตร์มาศึกษาเพื่อเป็นแบบอย่างในการลำดับภาพเท่านั้น เช่น การลำดับภาพของของการสนทนาของตัวละครสองคน ที่เน้นใช้ reaction shot ของนักแสดงอีกคนมากกว่าที่จะใช้ภาพของนักแสดงอีกคนที่กำลังพูดอยู่ ในการลำดับภาพ เพื่อให้เห็นถึงอารมณ์ของนักแสดงที่มีต่อนักแสดงอีกคน ทำให้ผู้ชมเข้าถึงความรู้สึกของตัวละครมากขึ้น และเพื่อให้ผู้ชมได้มีอารมณ์ร่วมกับตัวละคร

ภาพที่ 2.2 แสดงภาพตัวอย่าง reaction shot ในภาพยนตร์เรื่อง Inception

ในด้านของการเล่าเรื่อง ข้าพเจ้าได้ศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง Green Book ที่เล่าถึงเรื่องราวของ สองคู่หูต่างชั้นที่จับผลัดจับผลูตระเวนเดินทางไปทั่วตอนใต้ของอเมริกาด้วยกัน "โทนี่ ลิป" (วิกโก มอร์เทนเซน) นอดีตชาใหญ่การ์ดเฝ้าผ้า เชื้อสายอิตาเลียน-อเมริกันจากย่านบรองซีในนิวยอร์ก ต้องมาเป็นคนขับรถให้ "ดอน เซอร์ลีย์" (มาเธอร์ชาลา อาลี) นักเปียโนคลาสสิกผิวสีระดับโลก ระหว่างที่เขาออกเดินสายขึ้นแสดงในยุค 60 สิ่งเดียวที่นำทางทั้งคู่คือ "สมุดปกเขียว" ที่บอกสถานที่ที่เป็นมิตรกับคนผิวสี พวกเขาต้องฝ่าทั้งกำแพงแห่งสีผิว ภัยอันตรายต่าง ๆ เช่นเดียวกับน้ำใจจากเพื่อนมนุษย์ในการเดินทางครั้งสำคัญนี้

ภาพที่ 2.3 แสดงภาพตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง Green Book

โดยภาพยนตร์ดังกล่าวได้เล่าผ่านมุมมองของคนขาวที่มีอคติภายในใจต่อคนผิวสี แถมยังเป็นตัวละครผิวขาวที่ในต้นเรื่องเราเห็นว่าเขารังเกียจคนดำถึงขั้นเอาแก้วน้ำในบ้านตนเองที่ผ่านปากคนดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาแล้วไปทิ้งในถังขยะ จนกระทั่งเมื่อเขาได้มาทำงานให้ตนเองที่เขาคิดเห็นความเปราะบางและ มิติความเป็นมนุษย์ในตัวคนดำเนินตัวเองสามารถหยิบยื่นมิตรภาพให้ด้วยได้ โดยในการเล่าเรื่องใน ภาพยนตร์เรื่อง เขาเรียกฉันว่ามนุษย์บ้านั้น จะมีแรงบันดาลใจการเล่าเรื่องมาจากภาพยนตร์เรื่อง ดังกล่าว ที่จะเล่าผ่านมุมมองของวิน ตัวละครหลักที่คอยตีต้อบ่า และได้จับพลัดจับผลูมาดูแลป่า จนได้ มีความเข้าใจ และเลิกกลัวอคติที่มีต่อคำว่ามนุษย์ป่าในที่สุด

3. ศึกษาเทคนิคการลำดับภาพยนตร์แนวชีวิต

3.1 ศึกษาเทคนิคการลำดับภาพยนตร์แนวชีวิต

3.1.1 ภาพยนตร์แนวชีวิตคืออะไร

ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต คือภาพยนตร์ที่จะทำให้รู้สึกเศร้า เกี่ยวข้องกับชีวิตคนจริงๆ ดูแล้วสะท้อนจิตใจบางคนก็พลางนึกถึงตนเอง โดยภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเน้นการเล่าเรื่องที่อยู่บน พื้นฐานความเป็นจริง ประชดประชันน้อย และใช้จังหวะธรรมชาติของเรื่องหรือการกระทำของตัวละครใน การสร้างอารมณ์ขันเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ผู้ชมตึงเครียด หนึ่งในแนวทางนี้จะว่าด้วยเรื่องการได้เรียนรู้ชีวิต เป็นหนังที่จะเน้น Theme ที่เด่นชัดกว่าแนวทางอื่นๆ เพราะสุดท้ายแล้วคนดูและตัวละครจะมี บทเรียนบางอย่างที่ได้เรียนรู้อย่างเด่นชัด

จุดเด่นที่ต้องมีในหนังแนวทางนี้คือความเข้มข้นของตัวละคร ความต้องการภายนอก ภายใน เพื่อนำพาไปสู่การไขว่คว้าและจบลงที่การเรียนรู้ หรือจบที่อาการตาสว่าง หรือจบที่ไม่ได้เรียนรู้แต่พบ จุดจบที่จะทำให้คนดูได้เรียนรู้ หนังจะเดินเรื่องด้วยความต้องการ เป้าหมาย และความขัดแย้ง โดยเฉพาะส่วนความขัดแย้งนี้จะระดมกันมาทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้เกิดกลไกที่เด่นชัดในหนัง แนวทางนี้นั้นคือการสร้างความตึงเครียดให้กับคนดู จึงต้องมีการค้นคว้าหาข้อมูลโดยมารวมไปถึง ศึกษาภาพยนตร์เพื่อเป็นแรงบันดาลใจ

3.1.2 การลำดับภาพยนตร์

การลำดับภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งในการสร้างภาพยนตร์ ซึ่งหมายถึง การลำดับภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำไว้ โดยนำแต่ละฉากมาเรียงร้อยกันตามโครงเรื่องง เพื่อเล่า เรื่องราวต่างๆ ด้วยภาพ ซึ่งสามารถกระทำได้ทั้ง ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว โดยการนำชิ้นงานแต่ ละช็อต แต่ละฉากมาเรียงกัน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและกลมกลืนกันด้วยเทคนิค วิธีต่างๆ จนกระทั่งสามารถเล่าเรื่องราวได้ตามบท (Script) ที่เขียนไว้ จากนั้นก็จะใช้เทคนิคการตัดต่อให้ภาพ และเสียงมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ได้ภาพยนตร์ที่มีความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ ก่อนที่จะนำไป เผยแพร่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 ประเภทของการลำดับภาพยนตร์

การตัดต่อมีวิธีการและหลักการหลายรูปแบบ โดยจะสามารถแบ่งรูปแบบการตัดต่อ เป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. การตัดต่อแบบต่อเนื่อง (Continuity) เป็นการตัดต่อที่ใช้กับภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวต่อเนื่องกันจากช็อตหนึ่งไปสู่อีกช็อตหนึ่งหรือจากฉากหนึ่งไปสู่อีกฉากหนึ่งโดยเรียงภาพตามลำดับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์จะไม่มีภาพอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกัเหตุการณ์นั้นเข้ามาคั่นเลย การตัดต่อ ลำดับภาพแบบนี้ทำให้คนดูรู้สึกเหมือนว่าการแสดง หรือเหตุการณ์บนจอภาพยนตร์ดำเนินไปอย่างเป็นลำดับไม่มีขาดตอนทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วการถ่ายทำภาพยนตร์จะเลือกที่บันทึกภาพเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

2. การตัดต่อแบบประกอบคำบรรยาย (Compilation) เป็นการตัดต่อโดยการรวบรวมภาพที่ถ่ายได้แล้วนำมาต่อเข้าด้วยกันหรือผูกเข้าด้วยกันโดยใช้คำบรรยายที่สอดคล้องและกลมกลืนสัมพันธ์กัน เช่น ภาพยนตร์ข่าวหรือภาพยนตร์สารคดีเพราะคำบรรยายจะทำหน้าที่เชื่อมภาพแต่ละภาพหรือฉากแต่ละฉากเข้าด้วยกันจนจบเรื่องจะไม่พิถีพิถันเรื่องช็อตมากนัก และช็อตที่นำมาเชื่อมกันไม่จำเป็นต้อง เหมือนกันอาจเป็นภาพที่ไม่เกี่ยวข้องเนื่องกับการแสดงเลยก็ได้

3. การตัดต่อแบบคู่ขนาน (Parallel Editing) เป็นการตัดต่อภาพยนตร์ที่มีเหตุการณ์สองเหตุการณ์เป็นอย่างน้อยเกิดขึ้นพร้อมกันแต่ผู้ตัดต่อจะตัดภาพเหตุการณ์นั้นๆ มาเสนอทีละเหตุการณ์สลับกันไปมาหรือเป็นการตัดต่อเปรียบเทียบเหตุการณ์อย่างน้อยสองเหตุการณ์ด้วยการสลับกันไปเรื่อยๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ

4. การตัดต่อแบบไดนามิก (Dynamic) เป็นการตัดต่อเพื่อเปลี่ยนจากช็อตหนึ่งไปยังอีกช็อตหนึ่งอย่างรวดเร็วทันทีทันใดโดยไม่ยืดเยื้อเป็นการเปลี่ยนการกระทำเปลี่ยนความต่อเนื่องหรือเปลี่ยนอารมณ์ของผู้ชม เช่น การตัดต่อจากห้องฉากทำงานไปยังฉากร้านอาหารโดยมีคำพูดเป็นตัวเชื่อม แต่การตัดต่อภาพยนตร์แบบไดนามิกควรได้รับการวางแผนโดยระบุผ่านบทภาพยนตร์เป็นเบื้องต้นเพื่อกำหนดการถ่ายทำให้สอดคล้องกับการตัดต่อภาพยนตร์ เช่น ตัวอย่างบางตอนของบทภาพยนตร์ในรูปแบบของบทภาพ (Storyboard) เป็นต้น

5. การตัดต่อแบบมองทาจ (Montage) เป็นการตัดต่อโดยไม่เน้นการลำดับภาพตามความต่อเนื่องของภาพยนตร์แต่เป็นการตัดต่อที่แสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ของผู้ตัดต่อภาพยนตร์ในการเลือกใช้จังหวะการตัดต่อการสร้างความขัดแย้งของภาพที่ใช้ในการตัดต่อสื่อความหมายที่สามเป็นความหมายโดยนัยระหว่างช็อตที่ไม่ต่อเนื่องนำมาต่อเข้าด้วยกัน การตัดต่อแบบมองทาจทำให้ผู้ชมได้ใช้ความคิดในการติดตามชม และตีความหมายจากการตัดต่อ ถือว่าเป็นการกระตุ้นอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ชมที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนอ นอกจากนี้การตัดต่อแบบมองหากเป็นรูปแบบที่มักจะนำไปใช้ในการตัดต่อในภาพยนตร์โฆษณา โดยเน้นตัดต่อลำดับภาพที่สื่อความหมายด้วยการกำหนดจังหวะตัดต่อ ลำดับภาพที่เร้าความสนใจของผู้รับชมทำให้สินค้าที่ต้องการโฆษณาโดดเด่นและประทับใจผู้ชม

3.2 ศึกษาการออกแบบเสียง

3.2.1 FOLEY

Foley คือ เสียงที่เกิดจากการกระทำตัวละคร เช่น เสียงเดิน เสียงเสื่อผ้า โดยมักจะเกิดจากเสียงที่เกิดขึ้นจริงๆ โดยมีสองประเภทได้แก่ Foley Mixer และ Foley Walker

3.2.2 SOUND EFFECT

Sound Effect คือ เสียงประกอบเหตุการณ์สำคัญที่เป็นจุดสนใจต่างๆ เพื่อเน้นอารมณ์ของฉากนั้นๆ เช่น เสียงระเบิด เสียงรถชน เป็นต้น โดยมักมีการนำเสียงอื่นๆ มาผสมตามจินตนาการเพื่อให้ได้ตามอรรถรสที่ต้องการ

3.3 ศึกษาเรื่องของสีในภาพยนตร์

ในเชิงจิตวิทยา “สี” มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ โดยแต่ละโทนสี หรือกลุ่มสีสามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจะสังเกตได้ว่าเวลาเราดูภาพยนตร์องค์ประกอบในแต่ละฉากของเรื่องราวที่ดำเนินไป ไม่ได้มีเพียงแค่ตัวแสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก แสงเสียง และบรรยากาศแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังมี “สี” เข้ามาเล่นกับอารมณ์และความรู้สึกของคนดู ซึ่งในโทนสีหนึ่งๆ สามารถสื่อได้ทั้งด้านบวก และด้านลบ

3.3.1 สีแดง ความรัก ความหลงใหล หรือลุ่มหลง ความรุนแรง ความอันตราย ความโกรธ และพลัง

3.3.2 สีชมพู : ความไร้เดียงสา ความอ่อนหวาน ความเป็นผู้หญิง ความสนุกสนาน ความสวยงาม และความเอาใจใส่

3.3.3 สีส้ม : ความอบอุ่น การชอบเข้าสังคม เป็นมิตร ความสุข ความแปลก มีชีวิตชีวา วัยหนุ่มสาว

3.3.4 สีเหลือง : ความวิกลจริต หรือความคลั่ง ความเจ็บป่วย ความไม่มั่นคงปลอดภัย ความมั่งคั่ง และสงบสุข ความซื่อ หรือไม่มีเล่ห์เหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.5 สีเขียว : ธรรมชาติ วัยเด็ก แต่ขณะเดียวกันสื่อถึงความไม่ซื่อสัตย์ เป็นลางร้าย หรือลางสังหรณ์
ความมืดมัวหรือความชั่วร้าย และอันตราย

3.3.6 สีฟ้า : ความหนาวเย็น ความโดดเดี่ยว ภาวะเกี่ยวกับสมอง ภาวะจิตใจหดหู่ เศร้าหมอง ความ
ไม่ตื่นนอน หรือไม่ต่อสู้ ความเจ็บสงบ หรือความใจเย็น

3.3.7 สีม่วง : แพนตาซี ความบางเบา หรือความไม่มีตัวตน ความรู้สึกทางกามารมณ์ ความหลอกลวง
หรือภาพลวงตา ความลึกลับ หรือเวทย์มนต์ ลางร้าย หรือลางสังหรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

1. ประเด็น (Theme)

อคติแห่งวัย

2. ประโยคขาย (Log line)

เมื่อเด็กหนุ่มผู้ชอบแฉป่าต้องมาดูแลป่าอย่างจำใจ จนทำให้ทัศนคติของเขาเปลี่ยนไปตลอดกาล

3. โครงเรื่อง (Plot)

วิน เด็กหนุ่มอายุ 17 ปีได้เปิดเพจแฉป่าเพื่อประจานมนุษย์ป่าที่ตนพบเจอและรวบรวมคลิปจากทางบ้าน ในวันหนึ่งเขาได้ไปถ่ายคลิปป่าจนทำให้ป่าволจันทร์ประสบอุบัติเหตุโดยมีเขาเป็นสาเหตุ ป่าволจันทร์ได้เก็บโทรศัพท์มือถือของเขาไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินคดีและชวนให้ดูแลเธอ จนกว่าจะหาย วินกลัวเสียประวัติจึงจำใจอยู่ดูแลป่าволจันทร์จนเธอหายดี เขาได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของป่า และในท้ายที่สุดทัศนคติของเขามีต่อป่าก็ได้เปลี่ยนไป

4. โครงเรื่องขยาย (Outline)

Sequence A เพจแฉป่า

วินเด็ก หนุ่มหนุ่มวัย 17 ปี ได้ถูกป่านั่งทับบนรถเมล์จนเป็นเรื่องราวทะเลาะกัน เขาได้ถ่ายคลิปไว้และนำไปเผยแพร่โดยการสร้างเพจแฉป่าขึ้นมา ผู้คนคนอื่นๆ เริ่มส่งคลิปแฉป่าเข้ามาในเพจมากขึ้น

Sequence B รับผิดชอบ

ในวันหนึ่งเขาได้ไปเจอกับป่าволจันทร์ที่กำลังโวยวายอยู่หน้าบ้าน เขาจึงถ่ายทอดสดเพื่อประจานป่า แต่แล้วป่ากลับรู้ตัวและมุ่งมาทางเขาเพื่อมาสำรวจในสิ่งที่วินถ่าย เกิดการยื้อแย่งกันจนเกิดอุบัติเหตุทำให้ป่าволจันทร์ขาเจ็บ เธอยึดโทรศัพท์มือถือของวินไว้และเรียกร้องความรับผิดชอบจากวินโดยการชูว่าจะฟ้อง วินที่กลัวเสียประวัติจึงจำใจตกลง

Sequence C ป่าволจันทร์

วินถูกป่าволจันทร์ใช้งานสารพัด ทั้งขายขนมแทนข้างตั้งแต่เก็บร้านถึงเปิดร้านอีกทั้งยังต้องคอยอำนวยความสะดวกให้กับป่า และยังเจอพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เช่นการผายลมแบบไม่อาย การหัวเราะเสียงดัง แต่เมื่อเวลาผ่านไปวินก็เริ่มรู้สึกสนิทกับป่ามากขึ้นและเธอยังคืนโทรศัพท์มือถือให้ วินแถมยังให้ตั้งค่าช่อมกับเขาก่อน เขารู้สึกประหลาดใจและเริ่มมองป่าดีมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence D คำถาม

ในวันต่อมาเขาพาบ้านวลจันทร์มาโรงพยาบาลอีกตามเคย เธอได้เกิดอาการอันปัสสาวะไม่อยู่ในขณะต่อแถวเข้าห้องน้ำเพราะเธอขอแฉงแต่ไม่มีใครให้เธอแฉง บ้านวลจันทร์จึงรีบเดินออกมาอย่างอับอายและรีบให้วินพากลับบ้าน เมื่อถึงบ้านวินขอปลื้กตัวกลับ เธอเกิดอาการน้อยใจจึงตั้งคำถามว่าเขารังเกียจป่าหรือ เพราะมีแต่คนรังเกียจเธอในวันนี้ วินเกิดความเหตุใจจึงสารภาพกับป่าไปจนถึงเรื่องที่เขาเปิดเพจแฉป่า บ้านวลจันทร์เธอบอกเธอรู้และยังคงเคยเห็นคลิปตนเองอีกด้วย วินจึงรู้สึกสะเทือนใจและบอกกับป่าว่าเขาจะลบเพจนั้นทิ้ง

Sequence E ยังกงม็อยู่

เมื่อวินลบเพจแฉป่าทิ้งก็กลับพบว่ายังมีคนอีกจำนวนมากที่ยังกงม็อยากให้เพจเขาอยู่ต่อและยังคอคคิตกับป่า ในขณะที่เขานั่งอยู่บนรถโดยสารก็เห็นป่าคนหนึ่งเดินขึ้นมาและยื่นเบียดผู้หญิงสองคนด้วยของพระรุ้งพระรัง ผู้หญิงสองคนนั้นทำหน้าที่ไม่สู้ดีและบ่นๆถึงเพจแฉป่าว่าไม่ควรปิด วินเห็นดังนั้นจึงลุกขึ้นยื่นให้ป่านั่ง ถึงแม้ว่าจะมีคนจำนวนมากที่ยังกงม็อยู่ แต่ในตอนนั้นเขาเลือกที่จะลอคคิตลงและหันมามองป่าด้วยความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

5. บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์เรื่อง เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า

Scene 1A เด็กหนุ่มมัธยมปลาย

ภายนอก/ป้ายรอรถโดยสาร/กลางวัน

ณ ต้นสายรถโดยสารที่จอดรอผู้โดยสารอยู่นั้น เริ่มมีผู้คนที่ทยอยเดินมาขึ้นรถบ้างแล้ว วินเด็กหนุ่มมัธยมปลายปีสุดท้ายกำลังก้มหน้าก้มตาเดินไปเล่นโทรศัพท์มือถือไปโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะขึ้นรถโดยสารคันดังกล่าว เขาก้าวเท้าขึ้นไปยังรถโดยสารครีมแดงพร้อมกับป้ายคนหนึ่งที่เดินขึ้นรถมาโดยถือของพะรุงพะรัง ป้ายคนดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายที่จะนั่งลงบนเก้าอี้โดยสารแบบเดี่ยวฝั่งขวาเยื้องประตูไปหน่อย วินที่ไม่ได้สนใจมองคนป้ายดังกล่าวก็มีจุดมุ่งหมายในทีเดียวกัน คนป้ายช้ำกว่าวินไปเพียงก้าวเดียวทำให้วินได้ครอบครองที่นั่งตรงนั้น แต่คนป้ายเองก็ไม่ทันรู้ตัวว่าเด็กหนุ่มจะนั่ง เธอจึงพลอนั่งไปบนตักเด็กหนุ่มอย่างไม่ได้ตั้งใจ ทำให้ทั้งคู่ตกใจ วินถึงกับอุทานขึ้นมาเสียงดัง

วิน

“เฮ้ยป่า! อะไรเนี่ย!”

ป่า

“ว้าย”

ป่าทำท่าทางตกใจและรีบลุกขึ้นยืนเธอและพูดขึ้นเสียงดัง

ป่า

“นี่ฉันว่าฉันมาก่อนนะ”

วิน

“ถ้าป่ามาก่อนป่าจะมานั่งทับผมทำไม”

ป่า

“ฉันเดินขึ้นรถมาก่อน แต่แกเดินมาไวกว่าฉัน”

วิน

“ก็นั่นแหละ ผมก็มาก่อนอยู่ดีปะ ขอโทษซักคำก็ไม่มี”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้า

“ไอ้เด็กนี่ ตามปามแล้วนะ อันที่จริงแกต้อง
เสียสละที่ให้นันด้วยซ้ำ เอาแต่เล่นมือถือจน
ไม่สนใจคนรอบข้างเอง”

วินเริ่มทำหน้าที่เป็หน่วย เขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมากดเข้าโหมดกล้องวิดีโอ แล้วหันไปทางป้า เขา
พูดเบาๆจนแทบจะกระซิบเพื่อให้คลิปวิดีโอมีเสียงของเขาเข้าไปแทรก

วิน

“ครับเนี่ยฮะ ป้าแกมานั่งตักผมเฉยแล้วยัง
ไม่ยอม ผมไม่รู้จะเอาอย่างไรแล้วฮะ”

ป้าพูดแทรกในระหว่างที่วินถ่าย

ป้า

“อะไรไม่รู้ล่ะ ฉันทไม่เคยเจอเด็กไร้มารยาท
ขนาดนี้”

วิน

“ผมหรือป้าที่ไร้มารยาทครับ ผมมาก่อนแท้ๆ”

ป้า

“ไอ้โหดสมัยนี้เว้ย นอกจากจะไม่มีน้ำใจแล้ว
ยังด่าฉันฉอดๆ ไม่รู้จักเด็กไม่รู้จักผู้ใหญ่จริงๆ
แกนะรู้จักความเป็นสุภาพบุรุษบ้างมั๊ย
นี่ถ่ายอะไรหยุดถ่ายเดี๋ยวนี้นะ”

ป้าท่าทางจะคว่ำโทรศัพท์มือถือวิน วินไหวตัวทันจึงรีบเก็บใส่กระเป๋ากางเกงแล้วลุกขึ้นวิ่งลงรถ
โดยสารไป วิน

หันมาพูดกับป้าส่งท้าย

วิน

“นั่งไปเลยป้า นั่งให้ตูดฉะไปเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 เพจแฉป่า

ภายใน/ห้องนอน/กลางคืน

วินกลับมายังห้องนอนของตนเอง เขาทิ้งตัวลงบนเตียงด้วยความเหนื่อยล้าและรีบหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาเพื่อดูคลิปดังกล่าว พลังบ่นกับตัวเอง

วิน

“โคตรแย่เลยอีพวกป่า”

ในระหว่างนั้นเหมือนเขานึกอะไรบางอย่างออก วินจึงรีบลุกขึ้นและพุ่งตัวไปเปิดคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะของตนเองขึ้นมา เขานำคลิปวิดีโอดังกล่าวโหลดลงคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ และทำการตัดประโยคสุดท้ายที่เขาตะโกนต่อว่าป่าออก วินสร้างเพจหนึ่งขึ้นมาบน Facebook โดยใช้ชื่อเพจว่า ‘แฉป่า’ และนำคลิปดังกล่าวไปอัปโหลดลงพร้อมตั้งสถานะบางอย่าง

สถานะบนเพจแฉป่า

ผมโดนคุณป่าท่านนี้มานั่งตักครับแล้วคุณป่าก็ไม่ยอมยื่นตำผมเสียงดังลั่นรถเลย ใครเคยเจอสถานการณ์แบบนี้บ้างครับมาแชร์กันหน่อย

Scene 3A กระแส

ภายนอก/ในเมือง/กลางวัน

หลังจากที่เพจแฉป่าสร้างได้ไม่นานก็มีกระแสสังคมเกิดขึ้น เริ่มมีลูกเพจส่งคลิปมนุษย์ป่าจากที่ต่างๆ มายังเพจแฉป่าผู้คนมองป่าด้วยการจับผิดมากขึ้น แอบถ่ายป่าโดยพลการ ทำให้มีคลิปป่ามากมายเกิดขึ้นมาในสังคมออนไลน์

ภาพป่าในสังคม ชุมชน ที่กำลังดำเนินชีวิตปกติ

ภาพมนุษย์กล้องที่ยกโทรศัพท์มือถือมาถ่ายป่า

ภาพเพจแฉป่าที่มีลูกเพจส่งคลิปเข้ามา

และคลิปสุดท้ายคือเหตุการณ์ที่วินกำลังไลฟ์สดอยู่

Scene 3B ถ่ายทอดสด

ภายนอก/หน้าบ้าน(ถนน)/กลางวัน

คลิปวิดีโอของป่านวลจันทร์ที่กำลังถูกถ่ายทอดสดอยู่โดยวิน เธอกำลังโวยวายรถที่ถอยมาชนกับรั้วหน้าร้านของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่านวลจันทร์

“โ้ยยย อะไรกัน จอดขวางหน้าบ้านแล้วยัง
ถอยรถมาชนของฉันทันอีก เวิร์กจริง ๆ”

ป่านวลจันทร์กำลังชี้หน้าตำใครซักคนหนึ่งอยู่ ที่กำลังพูดขอโทษซ้ำๆไปมา

ป่านวลจันทร์

“เฮอะ ถ้าอ่านป้ายไม่มาจอดตั้งแต่แรกมันก็
ไม่มีอะไรแล้วไหม ตาบอดหรือไง เปื่อจริงๆ
พวกชอบจอดรถหน้าบ้าน ขอโทษไปฉันทันก็
ไม่เห็นใจหรอกนะ แถมยังมาชนของฉันทันอีก”

ชายหนุ่ม

“ผมขอโทษจริงๆป้า”

ป่านวลจันทร์

“อย่ามาพูด เอาคำขอโทษกองไว้ตรงนั้นแหละ”

ในขณะที่ป้ากำลังตำใครผู้ชายเจ้าของรถอยู่นั้นก็สังเกตเห็นวินที่แอบถ่ายตนเองอยู่ด้านหลังเจ้าของรถไม่
ใกล้ไม่ไกลอยู่พอดี เธอจึงรีบเดินเข้าไปหาวินโดยที่วินก็ไม่ทันตั้งตัวกับการจู่โจมอันรวดเร็วของเธอ

ป่านวลจันทร์

“ถ่ายอะไร ถ่ายทำไม”

ป่านวลจันทร์เอื้อมมือไปแย่งโทรศัพท์มือถือถือวิน วินพยายามเบี่ยงโทรศัพท์มือถือไปยังทิศทางอื่น แต่ป้า
นวลจันทร์ก็มีมือไวคว่ำกลับมาทำให้วินตกใจ

วิน

“อะไรเนี่ยป้า มือถือผมป้าอย่ามายุ่ง”

ป่านวลจันทร์

“นี่มันหน้าบ้านฉันทัน มีสิทธิ์อะไรมาถ่ายฉันทัน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่านวลจันทร์พยายามดึงให้หลุดออกมาจากมือวินซึ่งเขาก็ยังคงจับไว้เป็นอย่างดี

วิน

“โอ้ยป่า ก็แค่ถ่ามัย ป่าจะทำให้เป็นเรื่องใหญ่ทำไม”

ป่านวลจันทร์

“นี่ไงเพราะเด็กเตี้ยวันนี้คิดกันแต่อย่างนี้ไง ถึงได้ละเมิด สิทธิเขาไปทั่ว เอามาให้ฉันดูสิว่าแก่ถ่ามัยอะไรฉันบ้าง”

ป่านวลจันทร์พยายามดึงโทรศัพท์วินมาเพื่อดูแต่วินไม่ยอมจึงใช้แรงดึงคืน

วิน

“เฮ้ยป่า มือถื่อผมปล่อยนะป่าจะมาแย่งทำไม”

ป่านวลจันทร์

“แล้วมาละเมิดสิทธิฉันก่อนทำไมล่ะ”

วิน

“ละเมิดอะไร ป่าก็เสียงดังโวยวายรบกวน คนอื่นเขาปะ”

วินทำเสียงกวนๆใส่ป่านวลจันทร์ ทำให้ป่านวลจันทร์หงุดหงิดหนักกว่าเดิม

ป่านวลจันทร์

“ซึกจะลามามเกินไปแล้วนะ ยังไงแกก็ผิด ที่มาแอบถ่ามัยฉัน!”

วิน

“เฮ้ย!”

ด้วยแรงดึงของการยื้อแย่งโทรศัพท์มือถือ ทำให้ป่านวลจันทร์เสียหลักข้อเท้าพลิกจึงล้มลงไปพร้อมกับ โทรศัพท์มือถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4A

ภายใน/โรงพยาบาล/กลางวัน

วินนั่งรอบ้านวลจันทร์อยู่บริเวณเก้าอี้ผู้ป่วยอย่างวิตกกังวลทั้งในเรื่องของโทรศัพท์มือถือของตนที่ถูกยึดไป อีกทั้งในเรื่องของคำขู่ที่จะแฉความของป้าและเรื่องข้อเท้าของป้าที่บาดเจ็บ ทำให้วินนั่งรออย่างไม่เป็นสุขดูกระวนกระวายใจเอามากๆ แต่เพียงครู่หนึ่งก็มีเสียงประกาศจากโรงพยาบาลเรียกหาญาติคนไข้

เสียงประกาศ

“ญาติของคุณ นวลจันทร์ สีมา ขอพบเชิญ
พบคุณหมอที่ห้องด้วยค่ะ”

วินตกใจและรีบลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว

Scene 4B อากา

ภายใน/ห้องตรวจโรค/กลางวัน

วินเปิดประตูเข้าไปเจอบ้านวลจันทร์นั่งทำหน้าเบื่อหน่าย วินนั่งลงข้างๆป้า คุณหมอเงยหน้าขึ้นมา ทักทายวิน

คุณหมอ

“สวัสดีครับ คืออย่างนั้นะ คุณป้าเนียเอ็นข้อเท้าฉีก
และมีกระดูกแตกเล็กน้อยตรงตาตุ่มนะครับ”

คุณหมอ

“เดี๋ยวหมอจะให้ใส่เฝือกอ่อน พอใส่เฝือกเสร็จ
เดี๋ยวคุณป้าต้องไปฝึกกายภาพก่อนกลับบ้าน
หมอจะให้ยาไปนะ อาจจะใช้เวลาซักหน่อย
ในการหายประมาณซัก 2-3 เดือน ยังมีอายุ
ทำให้เกิดอะไรแบบนี้ได้ง่ายมากพยายามอย่า
ให้ป้าทำอะไรเองจะดีกว่านะ คุณหลานอาจ
จะต้องช่วยดูแลคุณป้าอย่างใกล้ชิดนะคะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณหมอพุดเสรีจก็ก้มลงไปจดข้อมูลบางอย่าง วินทำหน้าที่อดัดใจเล็กน้อยและหันไปมองบ้านวลจันทร์ ที่นั่งอยู่ข้างๆ ป้าหันมามองวินด้วยสายตาคาดโทษ วินหันกลับไปมองที่หมอลแล้วทำท่าจะถามคำถาม บางอย่างแต่คุณหมอที่กำลังจดข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้พูดกับเขาขึ้นมาโดยที่ไม่มองหน้า

คุณหมอ

“ยังไงแล้วเนี่ย เตียวหมอลจะส่งคุณป้าไปทำ
เฟือกก่อน เตียวเชิญคุณหลานรอนหน้าห้อง
อีกซักครูหนึ่งนะครับ”

คุณหมอเงยหน้าพร้อมพามือไปยังประตู วินทำหน้าที่วิตกกังวลก่อนจะลุกขึ้นยืนและมองไปที่บ้านวลจันทร์ เธอมองกลับไปทีวินและพยายามเก็บกระเป่าให้มิดชิดเหมือนรู้ว่าวินต้องการอะไร วินเห็นแล้วหงุดหงิดจึงรีบเดินออกไปอย่างจุกจุกคนไข้อย่างเบื่อหน่าย

Scene 4C

ภายใน/จุดถ่ายยา/กลางวัน

วินนั่งรอนผลอหลับไปและก็ต้องสะดุ้งตื่นเพราะเสียงของบ้านวลจันทร์ที่เดินเข้ามาใกล้ด้วยสภาพของคนบาดเจ็บที่ต้องใช้ไม้ค้ำพยุงเดิน

บ้านวลจันทร์

“ไอ้หนู พาฉันกลับบ้านและไปจ่ายค่ายาให้
ฉันด้วย”

วินหันไปมองบ้านวลจันทร์อย่างงุนงงและขมวดคิ้วเล็กน้อย

วิน

“อะ อะไรเนี่ยป้า”

บ้านวลจันทร์

“ก็แกทำฉันเจ็บแถมฉันยังเดินไม่ได้ไปอีกเป็น
เดือนๆ ไม่มีสามัญสานิกเลยหรือไง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านวลจันทร์พูดขึ้นพร้อมกับถอนหายใจ วินเงียบและก้มหน้าก้มตา ก่อนที่จะเงยขึ้นมาพูด

วิน

“เออป่า แล้วจะคืนมือถือผมได้ยัง”

บ้านวลจันทร์มองไปที่วินอย่างเอือมระอา ก่อนที่เสียงประกาศของเกสซ์กรจะดังขึ้น

เสียงประกาศของเกสซ์กร

“คุณวลจันทร์ สีมา เชิญรับยาที่ช่อง 5 ค่ะ”

บ้านวลจันทร์หันมามองที่วินแล้วพูดด้วยน้ำเสียงดุตัน

บ้านวลจันทร์

“ถ้าอยากได้คืนก็ไปจ่ายยาแล้วพามันกลับบ้าน
แสดงความรับผิดชอบ ไม่งั้นฉันจะส่งโทรศัพท์
ให้ตำรวจเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และจะ
ฟ้องให้หมดอนาคตเลย”

วิน

“เซี่ย! ป้าจะทำอย่างนั้นไม่ได้นะ! ผมไม่อยาก
ให้เรื่องราวมันใหญ่โตนะป้า”

บ้านวลจันทร์

“ก็รับผิดชอบกับสิ่งที่ทำสิ เลือกเอาจะเอาอะไร”

วินทำสีหน้าไม่พอใจก่อนจะลุกขึ้นไปยังช่องจ่ายยา บ้านวลจันทร์มองไปที่วินด้วยความรู้สึกโกรธอยู่
ภายใน

Scene 5 บ้านของป้า

ภายใน/ในบ้าน(ตัวบ้าน)/กลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินเปิดประตูบ้านเพื่อให้บ้านวลจันทร์เดินเข้าบ้าน บ้านวลจันทร์ค่อยๆเดินไปเปิดไฟเผยให้เห็นตัวบ้านที่ค่อนข้างรกโกล้งประตูบ้านมีอุปกรณ์เครื่องครัวดูวางไว้ ถัดไปเพียงอีกนิดหน่อยก็เป็นเตียงไม้เรียบง่ายไว้สำหรับพักผ่อนและมีโทรทัศน์อยู่ตรงข้ามเตียง ในขณะที่บ้านวลจันทร์เดินเข้าไปวินก็ได้เอ่ยขึ้นมาอย่างหงุดหงิด

วิน

“ป่า มือถือผม”

บ้านวลจันทร์

“แกจำที่หมอบอกไม่ได้เหรอ ว่าต้องมีคนคอยดูแล”

วินกรอกตาขึ้นข้างบนและถอนหายใจอย่างเบื่อหน่ายกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

วิน

“ก็ไปเรียกลูกหลานตัวเองมาสิ จะบังคับคนอื่นทำไม”

บ้านวลจันทร์เงิบและไม่สนใจวิน เธอเดินเข้าไปในตัวบ้านอย่างปกติและนั่งลงบนโซฟาไม้พร้อมๆกับเปียงตัวเหยียดขา

บ้านวลจันทร์

“ไอ้หนูยกเก้าอี้มารองขาให้ฉันทนหน่อย”

วินเดินเข้ามาในตัวบ้านอย่างดูต้นและพยายามถามป่าอีกครั้ง ด้วยน้ำเสียงที่พยายามจะใจเย็น

วิน

“ผมบอกให้ป่าเอามือถือผมคืนมา”

บ้านวลจันทร์มองหน้าวินอย่างเฉยเมย

บ้านวลจันทร์

“ไม่คืน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“โอย่ป่า อย่ามากวนประสาทผม ถ้าอยากได้
คนดูแลนั้นก็ไปเรียกลูกเรียกหลานมานั่น”

ป่านวลจันทร์

“ฉันอยู่คนเดียว ลูกชายฉันตายไปสามสี่ปีแล้ว”

น้ำเสียงของป่านวลจันทร์แผ่วลงจากตอนแรก วินมองไปที่ป่าด้วยความรู้สึกบางอย่างที่เหมือนจะเห็น
ใจ แต่เขาก็ยังไม่ใจอ่อน วินถอนหายใจก่อนจะพูดออกมา

วิน

“อะๆ แล้วผมต้องทำยังไงถึงจะได้มือถือผมคืน”

ป่านวลจันทร์

“ฉันพอใจแล้วเดี่ยวฉันจะคืน”

วิน

“ป่า!”

ป่านวลจันทร์

“ทำไม! หรือจะให้ฉันเอาไปให้ตำรวจ มันมี
อะไรหนักหนา แกทำเรื่องไม่ตีมาไซ้ไหม!”

วิน

“ป่าๆ ใจเย็นๆ ก็ได้ๆ แล้วผมต้องทำยังไง”

ป่านวลจันทร์มองไปที่วินแล้วเว้นช่วงบทสนทนาซักครู่ก่อนจะพูดออกมา

ป่านวลจันทร์

“ก็...มาดูแลฉัน ทดแทนที่แกทำให้ฉันทำ
มาหากินไม่ได้ไปชักพัก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินมองไปที่ป่าด้วยสีหน้าลาบากใจ

บ้านวลจันทร์

“แล้วเมื่อไหร่ แกจะเอาเก้าอี้มารองขาให้ฉัน”

Scene 6 จบแล้วแต่ยังอยู่

ภายใน/ห้องนอนวิน/กลางคืน

ในขณะที่วินอยู่ที่ห้อง เขาใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เมื่อค้นหาข้อมูลแล้วทำให้เขานึกถึงหน้าบ้านวลจันทร์ที่ได้พูดคุยอย่างกับเขาตอนกลับ

Flashback

ในขณะที่วินกำลังเดินออกจากบ้านบ้านวลจันทร์และปิดประตูบ้านให้ เธอก็ได้ตะโกนขึ้นมา

บ้านวลจันทร์

“ถ้าพรุ่งนี้แกไม่มา ฉันจะส่งโทรศัพท์ที่ไปเป็นหลักฐานส่งฟ้อง!”

ตัดกลับมาที่ปัจจุบันวินทำสีหน้าเคร่งเครียด และเปิดเพจแฉบ้าง เขาเลื่อนดูคลิปบ้านวลจันทร์ที่เพิ่งถ่ายสดไปเมื่อตอนกลางวัน พลังคิดบางอย่างอยู่ในใจ หลังจากนั้นไม่นาน วินก็ลบคลิปบ้านวลจันทร์ทิ้งและทำท่าทางที่สบายใจขึ้น เขาเลื่อนดูข้อมูลข่าวสารในเฟซบุ๊กทั่วไป วินต้องตาค้างอีกรอบเมื่อเขาเจอคลิปบ้านวลจันทร์ในเพจอื่นที่คัดลอกคลิปจากเพจเขามาโดยบอกแหล่งที่มาว่ามาจากเพจแฉบ้างอย่างชัดเจน

Scene 6.2 รับรู้

ภายใน/ในตัวบ้านบ้านวลจันทร์/กลางคืน

บ้านวลจันทร์กำลังเล่นโทรศัพท์มือถือของตัวเองด้วยสภาพที่กำลังจะนอน เธอกำลังส่งรูปภาพทิวทัศน์กลางคืนที่เขียนข้อความว่า ขอให้นอนหลับฝันดี มีความสุข ร่ำรวยตลอดไป ไปยังญาติพี่น้องคนอื่นๆ อยู่ๆไลน์กลุ่ม มิตรภาพคหกรรมรุ่น 9 ก็ได้ส่งคลิปฯหนึ่งเข้ามาในไลน์กลุ่ม เธอเปิดอ่านดูและพบว่า เป็นคลิปของเธอเอง ที่ถูกวินถ่ายไว้ เธอถูกเพื่อนๆในกลุ่มถามว่าใช่บ้านวลจันทร์หรือไม่ บ้านวลจันทร์มีสีหน้าวิตกกังวล

Scene 7A สามัญสำนึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก/ในบ้าน(บริเวณหน้าบ้าน)/กลางวัน

วินกดกริ่งที่หน้าบ้านบ้านวลจันทร์อยู่หลายครั้งด้วยความรีบร้อน เขาได้ยินเสียงป่าที่ตะโกนแบบไม่พอใจดังทะลุออกมาจากบ้าน

บ้านวลจันทร์

“โอย่ กตอะไรกันหนักหนา เห็นใจหน่อยคน
เจ็บขา”

บ้านวลจันทร์ค่อยๆปลดล็อคประตูบ้านและเลื่อนไปด้านข้าง เธอเห็นวินแล้วประหลาดใจเล็กน้อย

บ้านวลจันทร์

“อ้าว นี่กว่าจะไม่มาซะแล้ว เข้ามาๆ”

บ้านวลจันทร์หันหลังเดินเข้าไปในตัวบ้าน แต่วินไม่ยอมเดินเข้าไปและรั้งป่าเอาไว้

วิน

“ป่าคืนโทรศัพทให้ผมเหอะ ผมไหว้ละป่า
ผมไม่ยอมกตคตคต ผมกำลังจะข้ามหาลัย
มีประวัติเสียเขาไม่รับแน่ๆ พ่อแม่ตำผม
ตายเลย”

วินยกมือไหว้ป่าอย่างรีบร้อน บ้านวลจันทร์ถอนหายใจ และมองวินด้วยสีหน้าเอือมระอา วินเห็นบ้านวลจันทร์นิ่งไปและเป็นหน้าไปยังทางอื่น เขาจึงเขย่าวตัวป่าเล็กน้อย

วิน

“นะบ้านะ ปล่อยผมไปเถอะ ผมยังเด็ก”

บ้านวลจันทร์หันกลับมามองที่วินด้วยสีหน้าดุคุดัน เธอพูดขึ้นมาด้วยน้ำเสียงหนักแน่นในอารมณ์โกรธอย่างลึกๆที่อยู่ภายในใจ

บ้านวลจันทร์

“นี่แกไม่เห็นเหรอว่าฉันใช้ชีวิตลำบากแค่ไหน
เปิดร้านทำมาหากินก็ลำบาก เดินเข้าห้องน้ำ
ห้องทำยังลำบาก สามัญฐานีกฎหมายมีไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นแก่ตัวจริงๆ”

ป่านวลจันทร์มองวินอย่างคาดโทษก่อนที่เธอจะเดินกลับเข้าไปในตัวบ้านอย่างลำบาก วินมองเธอในสภาพแบบนั้นทำให้เขาเริ่มรู้สึกผิดขึ้นมา เขาเดินตามป่านวลจันทร์เข้ามาใกล้ๆ แต่เธอเดินช้ามากและวินยังไม่กล้าทำอะไร ในจังหวะหนึ่งที่เธอเหมือนจะล้ม เขาไปเผลอทำท่าเหมือนจะพยุง แต่ป่านวลจันทร์ทรงตัวได้ทันและหันมามองวินที่อยู่ด้านหลังอย่างสงสัย เขาจึงบ้ายเบี่ยงท่าทางให้ทำดูเหมือนปกติ

วิน

“ก็ได้ป่า ถ้าป่าหายแล้วต้องคืนมือถือผมนะ”

ป่านวลจันทร์นั่งไม่ตอบได้แต่เดินอย่างทุลักทุเลเข้าไปในตัวบ้าน วินถอนหายใจซักครู่หนึ่งก่อนจะเดินตามเข้าไป

Scene 7B เปิดร้าน

ภายนอก/หน้าบ้านป่านวลจันทร์/กลางวัน

วินกำลังตักขนมลงในถ้วยกระดาษใส่ใส่ด้วยใบหน้าที่ไม่รับมิตร ผู้หญิงที่มายื่นซื้อขนมได้ชะโงกหน้าเข้าไปในร้านและตะโกนคุยกับป่านวลจันทร์

ผู้หญิงที่มาซื้อขนม

“หลานป่าเธอคะเนี่ย”

ป่านวลจันทร์ที่นอนอยู่บนเก้าอี้สนามสีรุ้งอ่อนๆกำลังหัวเราะกับละครที่เธอกำลังดูอยู่ ตะโกนตอบผู้หญิงคนดังกล่าว โดยที่สายตายังคงดูละครในจอโทรทัศน์มือถืออยู่

ป่านวลจันทร์

“โง่ๆ ขาเจ็บหนะ เลยให้เขามาช่วยขาย”

ผู้หญิงที่มาซื้อขนมยื่นมือมารับขนมพร้อมกับยื่นเงินให้กับวินได้ตะโกนคุยกับป่าอีกครั้งก่อนจะเดินออกจากร้าน

ผู้หญิงที่มาซื้อขนม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“อ้อ หายไวๆนะป้า”

ป้านวลจันทร์

“จ๋า”

ป้านวลจันทร์ยังคงจดจ่อกับละครในโทรทัศน์มือถือพร้อมหัวเราะคิกคักเสียงดัง วินหันมามองป้าด้วยใบหน้าไม่สบอารมณ์ เขาถอนหายใจอย่างเบื่อหน่ายแล้วหันกลับไปยังหน้าร้านและต้องหันกลับมาเพราะได้ยินเสียงพาลมของเธอ

วิน

“นี่ป้าตดเธอ”

ป้านวลจันทร์

“ใช่ ทำไม”

ป้านวลจันทร์ตอบแต่สายตาเธอยังคงดูละครในโทรทัศน์มือถืออยู่

วิน

“ไม่อายหรือไงป้า”

ป้านวลจันทร์หันหน้ามามองวิน

ป้านวลจันทร์

“จะอายทำไม แก่ขนาดนี้จะมีใครมาสนใจ
อีกอย่างมันอันอยู่ชะที่ไหน”

ป้านวลจันทร์ตอบเสร็จเธอก็หันมาดูละครต่อ วินถอนหายใจอย่างเบื่อหน่ายอีกครั้งก่อนจะหันไปยังหน้าร้านขายขนมและตะโกนขายขนมอย่างไร้ชีวิต

วิน

“หนมหวานจ๋า หนมหวาน”

Scene 7C เก็บร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน/ในบ้านบ้านพลจันทร์/กลางคืน

บ้านพลจันทร์กำลังนั่ง ดูโทรทัศน์อยู่ในชุดที่เตรียมจะนอน วินได้เปิดประตูและชะโงกหน้าเข้ามาด้วย ใบหน้าที่ยิ้มแย้ม

วิน

“บ้านจันทร์ผมเก็บร้านเสร็จแล้ว กลับก่อนนะครับ”

บ้านพลจันทร์

“เดี๋ยวๆ มาเอาไปด้วย”

บ้านพลจันทร์ก้มมือเรียกวินให้เข้ามานั่งใกล้ๆ พร้อมกับล้วงมือเข้าไปหยิบโทรศัพท์มือถือของวิน ออกมาจากกระเป๋าเสื้อและยื่นโทรศัพท์มือถือคืนให้กับวิน วินทงตาหน้าประหลาดใจ เขายื่นมือไปรับ บ้านพลจันทร์กล่าวบางอย่างออกมาซึ่งทำให้เขาตกใจ

บ้านพลจันทร์

“คำขอมเท่าไรหรือวิน พอดีว่ามันเปิดไม่ติดเลย”

วิน

“ถามจริงดีป้า แล้วนี่ป้าไม่เอาไว้เป็นหลักฐานแล้วหรือ”

บ้านพลจันทร์

“ป้าทำของแกพังจริงๆ ป้าก็ต้องรับผิดชอบสิ แกเองก็ยังคงจะเอาเงินที่ไหนไปซื้อมือถือใหม่ นอกจากขอเงินพ่อแม่”

วิน

“แล้วป้าจะเอาเงินที่ไหนให้ผม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่านวลจันทร์เอื้อมตัวไปหยิบกระเป๋าคาดพร้อมทั้งหยิบเงินขึ้นมาประมาณหนึ่งพันถึงสองพันและยื่นให้กับวิน

ป่านวลจันทร์

“ป้าก็แบ่งๆไว้ในทุกๆวันที่แกช่วยฉันขายขนม
นั้นแหละ เอาไปๆๆ”

วินยิ้มเล็กน้อย ก่อนที่จะพูดขึ้นมา

วิน

“เฮ้ยป้า มันอาจจะแค่แบตหมดก็ได้ ป้าไม่
ต้องให้ผมหรอก”

ป่านวลจันทร์ขยับเข้ามาใกล้วินมากขึ้น เธอจับมือของวินขึ้นมาและยึดเงินใส่ในมือของวิน

ป่านวลจันทร์

“ถือซะว่าเป็นค่าแรงนะลูก”

ป่านวลจันทร์ยิ้ม วินมองเธอและรู้สึกสับสนอยู่ภายในใจเขามองไปที่เงินในกำมือและยิ้มออกมา

วิน

“ผมขอบคุณนะป้า ยังไงแล้วเนี่ยเดี๋ยวผม
ปิดบ้านให้นะ”

ป้า

“จ๋าๆ ยังไงก็กลับตึกนะลูก พรุ่งนี้ก็มาหาป้า
ไปหาหมอด้วย”

วิน

“ครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินลุกขึ้นและยกมือไหว้ก่อนที่จะเดินออกไปจากประตู ไม่นานนักบ้านวลจันทร์ก็ปิดโทรทัศน์พร้อมกับ
โน้มตัวลงไปนอนบนโซฟาไม้ที่ได้กลายเป็นที่เตียงนอนไปแล้ว

Scene 8A

ภายนอก/บริเวณห้องน้ำ/กลางวัน

หลังจากที่ตรวจอาการเสร็จและกำลังจะเดินทางกลับ บ้านวลจันทร์ก็หันกลับมาหาวินด้วยสีหน้าเร่ง
รีบ

บ้านวลจันทร์

“วินๆ ป้าไปเข้าห้องน้ำก่อนนะ รอป้าหน้า
ห้องน้ำแปะปึง”

บ้านวลจันทร์เดินกระโผลกกระเผลกไปยังห้องน้ำที่อยู่ใกล้ที่สุด

Scene 8B ขอแข่ง

ภายใน/ห้องน้ำ/กลางวัน

การเข้าห้องของป้ากลับไม่ราบรื่นเพราะไม่มีห้องไหนว่างแถมยังมีคนต่ออยู่สองสามคน บ้านวลจันทร์
จึงทำหน้าวิตก กังวลและกระวนกระวาย เธอเริ่มพยายามเดินไปยังต้นหน้าแถว

บ้านวลจันทร์

“ขอป้าก่อนนะ”

บ้านวลจันทร์ที่เดินอย่างกระโผลกกระเผลกถูกผู้หญิงคนหนึ่งกระชากแขนไว้

ผู้หญิงคนที่ 1

“เฮ้ยป้า จะแข่งไม่ได้ปะ หนูก็ปวดขยับได้แล้ว”

บ้านวลจันทร์

“เฮ้ย ป้ากับหนูไม่เหมือนกันนะ ป้ารอนานๆแบบ
หนูไม่ได้หรอก”

ผู้หญิงคนที่ 2

“ป้าเอาความแถมมาอ้างไม่ได้นะคะ ต่อคิวเถอะคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกไม่กี่ตัวเอง”

ปานวลจันทร์

“โอ้ยหนู ไม่แกอย่างป่าจะไปเข้าใจอะไร
ป่าต้องได้เข้าเตียนนี้”

ผู้หญิงคนที่ 1

“โอ้ย อีป่าพูดจาไม่รู้เรื่องนะ อย่าแข่งก็คือ
อย่าแข่ง”

ปานวลจันทร์

“โอ้ย แล้วจะให้ป่าทำยังไง”

ผู้หญิงคนที่ 2

“กรี๊ด! ป่า ป่าฉีราดเธอคะ”

ปานวลจันทร์มีสีหน้ากระวนกระวายและอับอายแต่ก็พยายามสู้หน้ากับพวกผู้หญิงที่ทำท่าทางรังเกียจ
เธอ

ปานวลจันทร์

“ป่าบอกแล้วไงว่าไม่ไหวจริงๆ ทำไมไม่เห็น
ใจกันเลย”

Scene 8C

ภายนอก/หน้าห้องน้ำ/กลางวัน

ป่าจันทร์เดินเบี่ยงตัวผ่านผู้หญิงเหล่านั้นออกมาจากห้องน้ำ วินที่ยืนอยู่หน้าห้องน้ำก็กำลังอึ้งกับสิ่งที่
เกิดขึ้น ปานวลจันทร์หันมาพูดคุยกับวินด้วยน้ำเสียงที่แผ่วเบา

ปานวลจันทร์

“ป่าไม่ได้ตั้งใจนะ ป่าหวังว่าแกจะเข้าใจ ยังไง
ก็รีบๆพาป่ากลับเถอะ”

ปานวลจันทร์เดินนำหน้าวินไป เขาเดินตามเธอไปด้วยสีหน้าสลดลงและหันไปมองท่าทางของกลุ่ม

ผู้หญิงที่อยู่ในห้องน้ำ ซึ่งเป็นอะไรที่ทำให้เขาไม่สบายใจนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 9

ภายใน/ในตัวบ้าน/กลางคืน

ประตูบ้านถูกเปิดเลื่อนออกโดยวิน ป่านวลจันทร์เดินเข้ามาในตัวบ้านโดยไม่ได้พูดจาอะไร เสียงแจ๊งเต๋อนของโทรศัพท์ถือวีนดังขึ้น เขาหยิบมันขึ้นมาอ่านและตะโกนบอกป่านวลจันทร์ในขณะที่ตนกำลังพิมพ์ข้อความบางอย่างในโทรศัพท์มือถือ

วิน

“ป่านวลจันทร์ฉันผมกลับก่อนนะ”

ป่านวลจันทร์หันกลับมา

ป่านวลจันทร์

“อยู่กินข้าวด้วยกันก่อนสิ”

วินเงยหน้าขึ้นมาจากโทรศัพท์มือถือและมองไปที่ป่านวลจันทร์

วิน

“เดี๋ยวผมไปบ้านเพื่อนต่อครับ บ้านมันอยู่แถวๆ
นี้แหละ มีอะไรเรียกผมได้”

ป่านวลจันทร์

“แกร้งเก็จป่าหรือไง”

วินทำสีหน้างุนงง

วิน

“เฮ้ย ผมจะไปรังเก็จป่าทำไมละ”

ป่านวลจันทร์

“วันนี้มีแต่คนรังเก็จป่าเพราะป่าฉีราด

ป่าไม่ได้ตั้งใจป่าบอกแล้วว่าป่าอันฉีนานไม่ได้

แค่เป็นป่าปกติก็ถูกมองเหยียดอยู่แทบทุกวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่รู้ทำอะไรผิดหนักหนา แยกังเคยถ่ายแคบ้ำ
เลยนิ เป็นป้ำมันแย่งขนาดนั้นเลยหรือเง

ป่านวลจันท์เริ่มระบายความอัดอัดในใจที่เธอเก็บไว้ตั้งแต่อยู่ที่โรงพยาบาลออกมา เธอหน้าตาเริ่ม
คลอวินเห็นท่าไม่ดีจึงรีบวิ่งเข้ามาประคองป้ำ

วิน

“ใจเย็นๆนะป้ำ นั่งลงก่อนนะ”

วินค่อยๆพุงป้ำให้นั่งลงบนเก้าอี้พร้อมกับนั่งลงข้างๆป้ำ ป่านวลจันท์หอบหายใจพยายามสงบสติ
อารมณ์อยู่ครู่หนึ่ง บรรยากาศเสียบลงซึกพักก่อนที่ป่านวลจันท์จะพูดขึ้น

ป่านวลจันท์

“ถ้าแกไม่ได้รังเกียจป้ำ แกจะถ่ายประจานป้ำ
ตอนนั้นทำไม”

วินนั่งเสียบไป และพูดอย่างอ้ำอึ้ง

วิน

“ผม....”

ป่านวลจันท์มองหน้าวินและตั้งใจจะฟังในสิ่งที่เขาจะพูด

วิน

“ผมผิดเอง เป็นเพราะผมเองที่เปิดเพจขึ้นมา”

วินเสียบไปครู่หนึ่งก่อนจะพูดขึ้นมา

วิน

“ผมเปิดเพจประจานป้ำขึ้นมาหลังจากที่ผ่ มโดน
ป้ำคนอื่นทาเรื่องแยๆใส่ ผมเคยอคติกับพวกป้ำๆ
แต่ตอนนี้ป้ำจันท์ทำให้ผมได้รู้ว่ายังมีป้ำดีๆอยู่บน
โลกนี้อีกเยอะที่ไม่สมควรถูกเรียกว่ามนุษย์ป้ำ
ผมกำลังจะปิดเพจนั้นทิ้ง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่านวลจันทร์
“ใช่เพลงแฉป่าอะไรนั่นใช่มั๊ย”

วิน
“ป่าเคยอ่านเพลงผมด้วยหรือ”

วินทำหน้าตกใจปนความรู้สึกผิด

วิน
“แล้วป่า...(เห็นคลิปที่ผมถ่ายประจานป่ามั๊ย)”

ป่านวลจันทร์พูดแทรกขึ้นมา

ป่านวลจันทร์
“ฉันเห็นคลิปของตัวเองด้วย”

ป่านวลจันทร์ยิ้มเบาๆปนเศร้า

ป่านวลจันทร์
“แต่ถ้าแกอยากจะปิดเพลงนั้นลงจริงๆฉันก็โอเค”

Scene 10 ตัดสินใจ

ภายใน/ห้องนอนวิน/กลางคืน

วินกลับมาที่ห้องนอนของตนเอง เขาเปิดคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะและเช็คเพลงของตน มีข้อความตกค้างมากมายที่เขายังไม่ได้เปิดอ่าน เขาเลื่อนดูข้อความเหล่านั้นอย่างรวดเร็ว ส่วนมากเป็นการส่งคลิปป่ามาให้เขาและถามไถ่เรื่องเพลงเขาเลื่อนดูเพลงของตนเองที่เคยลงคลิปวิดีโอต่างๆเกี่ยวกับป่าและใช้ข้อความหยาบคายในการต่อว่าถึงมนุษย์ป่าอันน่ารังเกียจของเขา วินไล่ลบสถานะต่างๆที่เขาเคยเผยแพร่และพิมพ์สถานะบางอย่าง

ข้อความสถานะของเพลงแฉป่า

ผมวินผู้ดูแลเพลงแฉป่าอยากขอพูดอะไรซักอย่างที่อาจจะขัดแย้งกับจุดประสงค์ของเพลง ผมไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายความว่า จะเข้าข้างคุณบ้างก็หลายแต่อย่างใด แต่ผมได้ลองเปิดใจแล้วพบว่ายังมีป่าดี ๆ อยู่บนโลกนี้ และยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่เรายังไม่เข้าใจเขา ผมอยากขอโทษการกระทำต่างๆที่ผมได้ทำลงไป ผมอยากทิ้งข้อความเหล่านี้ไว้ให้ทุกคนได้รับรู้ก่อนที่ผมจะทำการปิดเพจลง

ขอบคุณครับ

วิน

Scene 11 ยังคงมีอยู่

ภายใน/รถโดยสาร/กลางวัน

บนรถโดยสารคันหนึ่ง มีเด็กวัยรุ่นหญิงสองคนที่กำลังเล่นโทรศัพท์มือถือ วิयरุ่นหญิงที่นั่งอยู่เบาะริมหน้าต่างได้ยื่นโทรศัพท์มือถือมาให้วิयरุ่นหญิงอีกคนที่นั่งอยู่ข้างๆ

วิयरุ่นหญิง 1

“มีงี้เพจแฉบ้างจะปิดละวะ”

วิयरุ่นหญิง 2

“เซี่ย จริงเทรวะ โอ้ย”

ในขณะที่วิयरุ่นทั้งสองกำลังคุยกันอยู่นั้นก็ได้ถูกป้าคนหนึ่งที่มีลักษณะอวบๆ เบียดเข้ามาอยู่ที่นั่งของเธอ วิयरุ่นหญิงที่นั่งริมคนยืนทำสีหน้าไม่พอใจและหันไปปนกับวิयरุ่นหญิงคนข้างๆ

วิयरุ่นหญิง 2

“เพจแฉงไม่น่าปิดไปเลยวะ กูเซ็ง”

วินที่นั่งอยู่เบาะหลังได้ลุกยืนขึ้น และสะกิดตัวของป้าเบาๆ

วิน

“ป้านั่งมัยครับ”

ป้า

“อ้อยขอบใจนะหนู”

วินผงกหัวเบาๆ ให้กับป้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การสร้างสรรคงานภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

ความพร้อมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ถือเป็นขั้นตอนสำคัญ การคัดเลือกนักแสดงนำตามบทบาทของตัวละครที่กำหนดไว้ การค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ และการจัดหาทีมงาน ล้วนมีความสำคัญในทุกส่วนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับผู้กำกับภาพยนตร์ ต้องตีความตามบทภาพยนตร์ให้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับบทภาพยนตร์มากที่สุด

บทบาทตัวละครที่ต้องการ

บทของป้านวลจันทร์ เป็นคุณป้าชายขมหวานหน้าบ้านของตน อาศัยอยู่ตัวคนเดียว เนื่องจากลูกชายตายจาก ไม่ชอบการถูกเอาเปรียบ จึงต่อว่าวินที่มาแอบถ่ายเธอแม้ว่าเธอจะบ่นอยู่หน้าบ้านของตน

ป้านวลจันทร์ไม่รู้รู้สึกเกลียดชังอะไรวิน เธอเพียงแค่อยากสั่งสอนเขาและรู้สึกไม่ยุติธรรมที่เธอต้องมาบ่นเจ็บจนต้องใช้ชีวิตลำบาก เมื่อเธอรูสึกอาการดีขึ้นจึงคืนของให้เขาและไม่เอาเรื่องเอาราวอะไร

ด้านสรีรวิทยา เพศหญิง ผิวค่อนข้างขาว อายุ 54 ปี หน้าตาดูร้ายลึก ส่วนสูงไม่ถึง 160 ซม. สั้นหยิกสีดำ

ด้านสังคมวิทยา อาศัยอยู่ในบ้านทาวเล็กๆเพียงคนเดียว มีรายได้จากการขายขมหวานสูตรโบราณ เป็นพี่สาวคนโตของบ้าน ป้านวลจันทร์เคยมีชีวิตที่ยากลำบากจึงค่อนข้างประหยัด แต่ก็รู้จักแบ่งปันเพราะเธอเองก็มีน้องที่ต้องดูแล น้องสาวของเธอแต่งงานและย้ายออกไป ส่วนเธอแต่งงานและอยู่กับสามีและมีลูกด้วยกันหนึ่งคน แต่ลูกชายของเธอตายก็จากไปทำให้เธอต้องอยู่เพียงลำพังอีกครั้ง

ด้านจิตวิทยา ด้วยการค้าขายที่รายได้ไม่คงที่ ผนวกกับอายุของเธอที่มากขึ้น ทำให้เธอมีความกังวลในชีวิตบั้นปลาย จึงทำให้มีนิสัยค่อนข้างประหยัดและไม่ยอมใครที่มาเอาเปรียบ ในใจลึกๆเธอค่อนข้างโดดเดี่ยวและต้องการคนดูแล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทของวิน เป็นเด็กหนุ่มอายุ 17 ปี กำลังรอศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ไม่ชอบการถูกเอาเปรียบเมื่อเจอเหตุการณ์มนุษย์ป่าจึงถ่ายไปประจาน โดยคิดว่าตนเองนั้นถูกต้อง เมื่อมาเจอกับป้า นวลจันทร์และเธอเป็นคนแรกที่จะเอาเรื่องเขาจึงรู้สึกกลัวขึ้นมาเลยจำใจรับผิดขอโทษในเหตุการณ์ครั้งนั้น

เมื่อวินได้มาเห็นวิถีชีวิตป่าจึงเกิดเป็นความเข้าใจให้บางอย่าง ทั้งเรื่องระบบร่างกายของผู้สูงอายุที่ไม่เหมือนเราและมุมมองของป่าที่ไม่ได้มีด้านเดียว ถึงแม้ว่าป่าจะเอาเรื่องเขามากในตอนแรก แต่เมื่อถึงจุดหนึ่งป่าก็ได้เป็นแบบนั้น เขาจึงได้เข้าใจถึงเหตุผลของการกระทำของเธอ

ด้านสรีรวิทยา เพศชายอายุ 17 ปี กำลังรอศึกษาต่อในชั้นมหาวิทยาลัย ผมสั้นสีดำ ตาสีดำ ใส่แว่นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปร่างผอม หน้าตาดูมีความอยาก رؤ้อยากเห็น ผิวขาวเหลืองถึงผิวสองสี ส่วนสูง 175

ด้านสังคมวิทยา เด็กหนุ่มอายุ 17 ปี ที่กำลังจะศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย บ้านค่อนข้างมีฐานะ ส่วนมากแล้วเขาจะอยู่บ้านคนเดียวเนื่องจากพ่อแม่ไปทำงานจึงทำอะไรได้ตามใจ แต่บ้านของวินค่อนข้างที่จะเข้มงวดอะไรที่รู้สึกว่าจะเดือดร้อนถึงพ่อแม่เขาก็จะเสียดาย เมื่อเจอเหตุการณ์ที่ไม่พอใจเขาจึงเลือกนำเหตุการณ์เหล่านั้นลงในโลกออนไลน์

ด้านจิตวิทยา ด้วยความที่วินชอบถ่ายคลิปต่างๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่เป็นธรรมกับเขา เขาจึงบันทึกเหตุการณ์ไว้ประจานในเพจ และเมื่อได้รับความสนใจเขาจึงทำเพจแฉป่าต่อไปแม้ว่าจะเป็นการคุกคามป่าโดยไม่ได้คิดว่าสิ่งที่ตนทำเป็นสิ่งที่ผิด เพราะเขาก็เชื่อในสิ่งที่เขาทำว่ามันถูก เมื่อป่าทำให้เขาขายหน้า เขาก็ต้องทำให้ป่าขายหน้าได้บ้าง

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า

กำกับ : สุนิตา สิมลา

ถ่ายภาพ : ธีรศักดิ์ สীগัน

ติดต่อ : ภัทรภัทร เลิศภัทรธาดา

บทบาท : ป่านวลจันทร์			
ชื่อ : นันทพร โกมลพันธ์ (ป้อม)			
เกิดวันที่ : 1 เมษายน 2503			
เบอร์โทรศัพท์ : 0851191466			
เพศ : หญิง	สัญชาติ : ไทย		
อายุ : 60			
Facebook : -	Line ID : kuepom		
การศึกษา : จบปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงและจบปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิตเอกภาษาอังกฤษจากราชภัฏจันทรเกษม			
น้ำหนัก : 60	ส่วนสูง : 160	ผม : ดำ	
เสื้อผ้า			
เสื้อ : X-XL	กางเกง : X-XL	เอว : 33-34	
รองเท้า : 39			

ตารางที่ 4.1 ตารางเอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “ป่านวลจันทร์” (Casting sheet)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า

กำกับ : สุนิตา สิมลา

ถ่ายภาพ : ธีรศักดิ์ สীগัน

ติดต่อ : ภัทรภัทร เลิศภัทรธาดา

บทบาท : วิน					
ชื่อ : ธนกฤต ธนะกุลยศ					
เกิดวันที่ : 7 มกราคม 2540					
เบอร์โทรศัพท์ : 0955322210					
เพศ : ชาย	สัญชาติ : ไทย				
อายุ : 23					
Facebook : Thanakrit Thanagulayod	Line ID : kpkapon				
การศึกษา : จบปริญญาตรี					
น้ำหนัก : 54	ส่วนสูง : 171			ผม : ดำ	
เสื้อผ้า					
เสื้อ : M	กางเกง : M	เอว : 29			
รองเท้า : 39					

ตารางที่ 4.2 ตารางเอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “วิน” (Casting sheet)

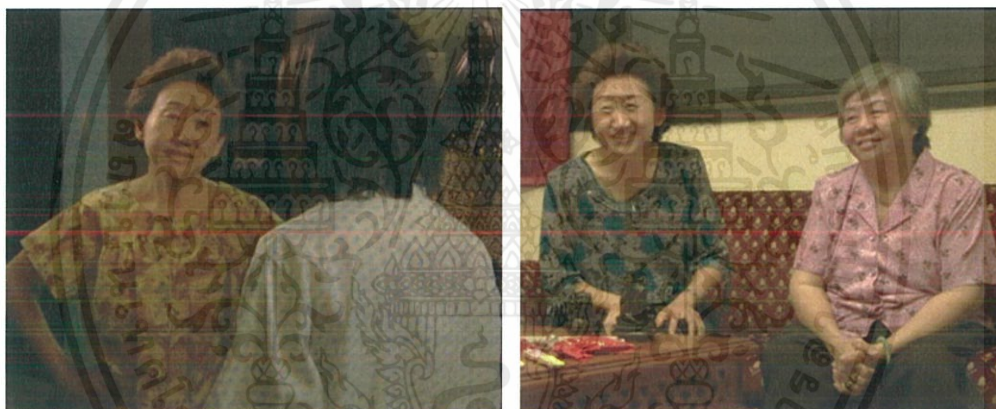
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (Costume / Wardrop / Hair Style)

การออกแบบเครื่องแต่งกาย ข้าพเจ้าจะคำนึงพื้นฐานชีวิต ลักษณะคาแรกเตอร์และ สถานภาพที่ต้องอยู่อาศัย

ป่านวลจันทร์

ลักษณะของป่านวลจันทร์เป็นผู้หญิงวัยกลางคน รูปร่างอวบ ร้อนง่ายเนื่องจากสภาพอากาศ ประเทศไทยและสภาพร่างกาย ป่านวลจันทร์เป็นคนพูดตรง และอารมณ์ค่อนข้างจะขี้ขลาดๆตาม ลักษณะนิสัยของคนวัยทอง ไม่ชอบให้ใครมาเอาเปรียบเมื่อถูกเอาเปรียบจึงต้องลุกต่อสู้เพื่อสิทธิของตัวเองให้ได้มากที่สุด การแต่งกายของป่านวลจันทร์จึงเป็นเสื้อผ้าที่ค่อนข้างใส่สบาย ตัวหลวม เพื่อให้ ขยับร่างกายได้ง่าย มีสีที่จัดจ้านในฉากที่ต้องปะทะอารมณ์เพื่อให้เห็นถึงความดุตันจากตัวป่านวลจันทร์ มีผมสั้นและตัดให้เข้าทรงตามค่านิยมของคนรุ่นนั้น

ภาพที่ 4.1 ภาพการแต่งกายป่านวลจันทร์

วิน

เนื่องจากวินเป็นนักเรียนมัธยมที่เพิ่งจบการศึกษาได้ไม่นาน การแต่งกายของเขาส่วนใหญ่จะเป็นการสวมใส่กางเกงขาสั้นในวันสบายๆ กับเสื้อผ้าสีเรียบๆไม่จัดมาก สื่อให้เห็นถึงตัวตนภายในที่ไม่อยากเปิดเผยตนให้เป็นปัญหา เพราะเขาเลือกที่จะนำปัญหาที่เขาเจอไปประกาศในโลกออนไลน์เสียมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพการแต่งกายวิน

การกำกับศิลป์ (Art Direction)

สถานที่ถ่ายทำหลักที่ข้าพเจ้าไปถ่ายเป็นบ้านทิวเขาส์หลังเล็กๆที่เหมาะสมกับการอยู่คนเดียวหรือสองสามคน และมีสีของบ้านที่ค่อนข้างแสดงถึงความแก่ เช่นสีเขียวหรือสีม่วง เนื่องจากเป็นบ้านของคนมีอายุ การจัดฉากจึงต้องผ่านการค้นหาข้อมูลเพื่อติดตามพื้นฐานความเป็นจริงของบ้านผู้สูงวัยมีของที่ดูโบราณ เช่น แคร่ไม้ โต๊ะไม้ และภาพติดผนังลายธรรมชาติ โดยมุ่งเน้นไปที่การใช้ชีวิตอยู่ชั้นล่างสุดของบ้านเนื่องจากสรีระร่างกายที่มีข้อจำกัด การจัดฉากร้านขนมหวานหน้าบ้านก็ได้จัดตามความเป็นจริงที่ได้ไปค้นหาโดยผสมผสานกับความเป็นคาแรกเตอร์ของบ้านवलจันทร์ลงไปด้วย

ภาพที่ 4.3 ภาพตัวอย่างการเซตฉากในเรื่อง 20 ใหม่ ยูเทิร์นวัย หัวใจรีเทิร์น
(อารยะ สุริหาร,2559)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนห้องของวินตัวละครหลักอีกตัว โดยจัดฉากให้แสดงถึงความเป็นเด็กที่อยู่ในตัว มีร่องรอยของการกำหนดสอบเขามาวิทยาลัยซ่อนอยู่ในฉาก เพื่อให้เห็นว่าวินต้องการที่จะเรียนต่อ เมื่อเกิดปัญหาเขาจึงต้องทำทุกวิถีทางที่จะไม่ให้เกิดเรื่องขึ้น มีภาพฮีโร่ที่ขึ้นขอบติดอยู่บนผนัง เพราะวินเป็นตัวละครที่คิดว่าตนเองถูกต้องเหมือนฮีโร่ที่ได้ແພ້ โดยไม่ได้คำนึงว่าสิ่งที่ทำถูกหรือไม่ จึงมีความเป็นเด็กซ่อนอยู่ในฉากเพราะทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลัง

ภาพที่ 4.4 ภาพตัวอย่างการเซตของภาพยนตร์เรื่อง เมย์ไหนไฟแรงเฟร่อ(ชยณพ บุญประกอบ,2558)

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายด้วยกันทั้งหมดสี่สถานที่ด้วยกัน โดยสถานที่ถ่ายทำหลักจะอยู่ที่โครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา ปทุมธานี และสถานที่อื่นๆเพิ่มเติมคือ โรงพยาบาลเสรีรักษ์ มีนบุรี กรุงเทพฯ, อุไรโดยสารครีมแดงมีนบุรี มีนบุรี กรุงเทพฯ, ห้องของวินที่ Café craft and cook ลำลูกกา ปทุมธานี

1. บ้านทาวเฮ้าส์ในโครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา ปทุมธานี

ข้าพเจ้าต้องการบ้านที่หลังเล็กกะทัดรัดเพราะตัวบ้านवलจันทร์อาศัยอยู่เพียงคนเดียว มีผู้คนพลุกพล่านบ้างในบางช่วงเวลา และสีของบ้านต้องไม่สดใหม่ มีสีที่ดูแล้วนึกถึงความสูงวัย ความมีอายุ เช่นสีเขียว สีม่วง

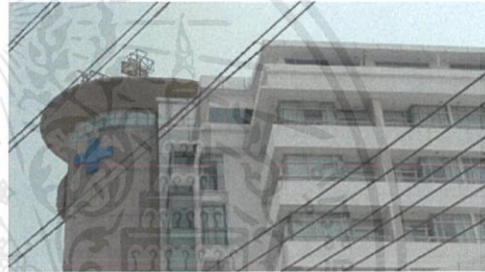
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 แสดงภาพบ้านท้าวแฮสไนโครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา ปทุมธานี

2. โรงพยาบาลเสรีรักษ์ มินบุรี กรุงเทพฯ

ในส่วนใหญ่แล้ว เน้นการถ่ายทำในห้องตรวจอาการ ข้าพเจ้าได้คัดเลือกห้องที่ดูสบายตาและชาวสะอาด

ภาพที่ 4.6 แสดงภาพภายนอกและภายในโรงพยาบาลเสรีรักษ์

3. อู่รถโดยสารครีมแดงมินบุรี มินบุรี กรุงเทพฯ

ข้าพเจ้าได้ทำการเช่ารถโดยสารครีมแดงเพื่อนำมาประกอบฉากในเรื่อง โดยที่เลือกรถโดยสารครีมแดง แบบร้อนเพราะเป็นภาพลักษณ์ของรถโดยสารส่วนใหญ่ในประเทศไทยที่มักจะมีปัญหาต่างๆขึ้น ไม่ว่าจะเกี่ยวกับทางบุคคลหรือทางเทคนิค

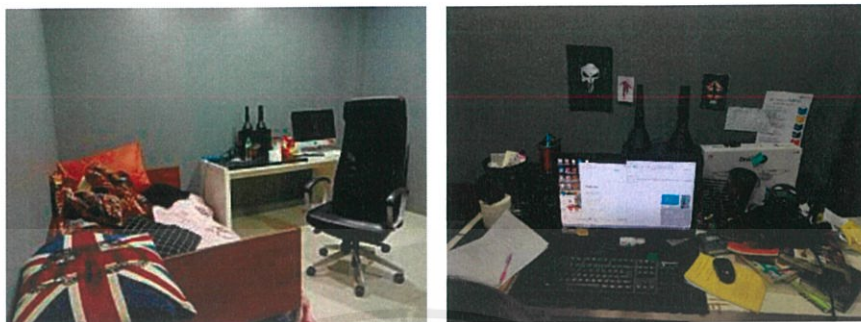
ภาพที่ 4.7 แสดงภาพรถโดยสารครีมแดง สาย 96 มินบุรี-แพชั่นฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

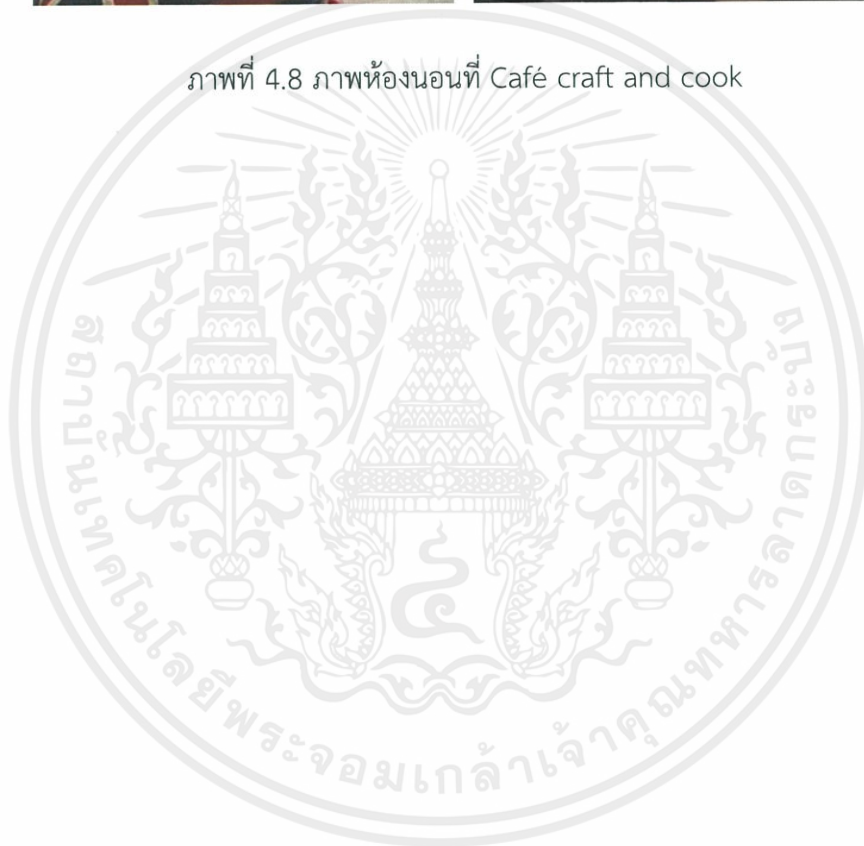
4. ห้องของวินที่ Café craft and cook ลำลูกกา ปทุมธานี

ในส่วนใหญ่แล้ว เน้นการถ่ายทำในห้องนอนโดยได้ทำการจัดฉากให้เข้ากับตัวละคร

ของวิน

ภาพที่ 4.8 ภาพห้องนอนที่ Café craft and cook

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนงานและการประสานงาน

ในการทำงานจะแบ่งวันออกกองตามสถานที่ถ่ายทำ โดยหนึ่งสถานที่คือหนึ่งวัน เน้นถ่ายในช่วงกลางวัน โดยได้แบ่งออกมาเป็นทั้งหมดสี่คิว เริ่มจากถ่ายทำฉากที่เป็นห้องนอนของวิน เนื่องจากมีความง่ายที่สุด และใช้นักแสดงคนเดียวในสถานที่นี้ หลังจากนั้นตามด้วยสถานที่ถ่ายทำโรงพยาบาลเสรีรักษ์และอู่รถโดยสารมินิบูรี ในส่วนของวันที่ถ่ายทำไม่สามารถเลื่อนหรือยืดหยุ่นได้ เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ต้องขออนุญาตอย่างเคร่งครัด (โรงพยาบาลเสรีรักษ์) และต้องเสียค่าเช่า (อู่รถโดยสารมินิบูรี) จากนั้นก็ต่อด้วยสถานที่ถ่ายทำคือบ้านในโครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา ในสถานที่นี้จำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดฉากจึงใช้เวลาหลายวันถึงจะได้ถ่ายทำ และเป็นสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำเยอะที่สุดจึงใช้เวลาถ่ายมากที่สุด

กำหนดการถ่ายทำ			
Q	Date/Time	Location	Scene
1	19/01/2020 09.00-18.00	ห้องนอนวิน ที่ Café craft and cook	2,6,10
2	17/02/2020 07.00-18.00	โรงพยาบาลเสรีรักษ์	4A,4B,4C,8A,8B,8C
3	24/02/2020 05.30-12.00	อู่รถโดยสารตลาดมินิบูรี	1,11
4	02/03/2020 06.00-20.00	โครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา	3B,7A,7B,7C,5,9,6.1,6.2

ตารางที่ 4.3 ตารางการวางแผนการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำ (Breakdown Sheet)

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 1”

ชื่อเรื่อง : เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า	วันที่ 19 มกราคม 2563
ผู้กำกับ : สุนิตา สิมลา	
Scene : 2, 6, 10	ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 09.00-18.00
เหตุการณ์โดยย่อ : วินกลับมาที่ห้องของตนเพื่อเปิดเพจแฉป่า / วินกลับมาค้นข้อมูลเรื่องการละเมิดสิทธิ / วินปิดเพจแฉป่า	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ชนกฤต ณะกุลยศ	0955322210	กระเป๋านักเรียน, โทรศัพท์มือถือ, ชุดนักเรียน, ชุดของวิน	
		ผม/หน้า ภรภัทร เลิศภัทรธาดา	เครื่องแต่งกาย 1. ชุดนักเรียน 2. เสื้อยืด กางเกงขาสั้น
		กล้อง Sony Nex-FS700	
		Special Equipment ชุด Rig (hand held)	
		เสียง/ดนตรี Zoom REC (อุ่ม)	สถานที่ ห้องนอนวิน ที่ Café craft and cook
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถ Taxi			

ตารางที่ 4.4 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิว 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 2”

ชื่อเรื่อง : เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า	วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2563
ผู้กำกับ : สุนิตา สิมลา	
Scene : 4A, 4B, 4C, 8A, 8B, 8C	ภายใน กลางวัน เวลา 07.00-18.00
เหตุการณ์โดยย่อ : วินพ่าป้ามาหาหมอ / หมอวินิจฉัยอาการป่า / ป่าชิววินได้รับผิดชอบ / วินพ่าป้ามาหาหมอ ป่าขอเข้าห้องน้ำ / ป่าฉี่รดในห้องน้ำ / ทั้งสองรีบออกจากสถานที่	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ชนกฤต ณะกุลยศ	0955322210	เสื้อของป่า , ไม้ค้ำ , รถเข็น , ฉีปปลอม	
นันทพร โกมลพันธ์	0851191466	ผม/หน้า ภรรยา เลิศภัทรธาดา	เครื่องแต่งกาย
สิริพนธ์ พูนศิริชัยกิจ			1. เสื้อยืดแขนสั้น กางเกงขาสั้น
			2. ชุดเดรสแบบหลวมสี แดง กางเกงเลกกิ้ง
			3. เสื้อสูด กางเกงยีนส์
			4. เสื้อแขนสั้น กางเกง สามส่วน
		กล้อง	
		Sony Nex-FS700	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held)	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom REC (พี)	โรงพยาบาลเสรีรักษ์
ตัวประกอบ : เต้ , ซิค , นิตา , อู่ม , ไกด์		ตัวแสดงแทน : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถเก๋ง			

ตารางที่ 4.5 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิว 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 3”

ชื่อเรื่อง : เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า	วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2563
ผู้กำกับ : สุนิตา สิมลา	
Scene : 1, 11	ภายใน
	กลางวัน เวลา 05.30-12.00
เหตุการณ์โดยย่อ : วินถ่ายคลิปมนุษย์ป่าไปประจาน / วินลูกให้ป่านั่งบนรถโดยสาร	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ชนกฤต ณะกุลยศ อัมพร ขวัญยืนยง	0955322210	กระเป๋าใบใหญ่ , โทรศัพท์มือถือ	
		ผม/หน้า ภรณ์ภัทร เลิศภัทรธาดา	เครื่องแต่งกาย 1. ชุดนักเรียน 2. ชุดเดรสแบบหลวม กางเกงเลกกิ้ง 3. เสื้อฮู้ด กางเกงยีนส์
		กล้อง Sony Nex-FS700	
		Special Equipment ชุด Rig (hand held)	
		เสียง/ดนตรี Zoom REC (พี)	สถานที่ อุ้งรถโดยสารตลาดมีนบุรี
ตัวประกอบ : เต้ , ซิค , นิตา , อู่ม , ไกด์, แต่ม, आय, พิ้ว, พราว, ใบตอง, เอฟโพร์		ตัวแสดงแทน : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถเก๋ง			

ตารางที่ 4.6 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 4”

ชื่อเรื่อง : เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า	วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2563
ผู้กำกับ : สุนิตา สิมลา	
Scene : 3B, 5, 6.1, 6.2, 7A, 7B, 7C, 9	ภายใน/ภายนอก
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 06.00-20.00
เหตุการณ์โดยย่อ : วินถ่ายคลิปบ้านวลจันทร์ / ป้าชิวินให้รับผิดชอบ / ป้าชิวินก่อนกลับบ้าน / บ้านวลจันทร์เห็นคลิปตนเอง / วินมาขอโทรศัพท์มือถือคืน / วินขายขนมช่วยบ้านวลจันทร์ / ป้า นวลจันทร์คืนโทรศัพท์มือถือให้วิน / บ้านวลจันทร์เสียใจที่ตนถูกรังเกียจ	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ชนกฤต ณะกุลยศ นันทพร โกมลพันธ์	0955322210 0851191466	โทรศัพท์มือถือ, ไม้ค้ำ, เปือก, ร้านขนมหวาน	
		ผม/หน้า ภรรยา เลิศภัทรธาดา	เครื่องแต่งกาย 1. เสื้อยืด กางเกงขาสั้น 2. ชุดเดรสแบบหลวม กางเกงสามชั้นและ กางเกงเลกกิ้ง 3. เสื้อสูด กางเกงยีนส์
		กล้อง Sony Nex-FS700	
		Special Equipment ชุด Rig (hand held)	
		เสียง/ดนตรี Zoom REC (ซาน)	สถานที่ โครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา
ตัวประกอบ : พรีเม, เต้		ตัวแสดงแทน : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถเก๋ง			

ตารางที่ 4.7 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)

การถ่ายทำวันที่ 19 มกราคม 2563

สถานที่ Café craft and cook คลอง 7 ลำลูกกา ปทุมธานี

เป็นการเปิดกองวันแรกในวันที่ 19 มกราคม 2563 เวลา 09.00 นาฬิกา ในการออกกองวันนี้ใช้ทีมงานไม่มากนัก เนื่องจากสถานที่ถ่ายในค่อนข้างไกล และนักแสดงที่มารับบทเป็นวินเพียงคนเดียว ซึ่งได้ถ่ายทำซีนทั้งหมดที่เป็นฉากในห้องนอน นั่นคือ ฉากที่วินกลับบ้านมาเปิดเพลงแจ๊ส ฉากที่วินค้นหาข้อมูลเรื่องการละเมิดสิทธิ ฉากที่วินสำนึกผิดและเตรียมตัวประกาศปิดเพลง

การถ่ายทำในวันนี้มีปัญหาเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยไม่ได้เป็นปัญหาที่ยากเกินความสามารถของทีมงานที่จะแก้ปัญหา เช่น ปัญหาในด้าน Art ที่เปิดคอมพิวเตอร์ไม่ติดทำให้เสียเวลาแก้ไขไปถึงหนึ่งชั่วโมง หรือการเช็คไฟที่ช่างนอกหน้าต่าง ทำให้ต้องเปิดหน้าต่างทิ้งไว้ ทำให้มีปัญหาทางด้านเสียงรบกวนเล็กน้อย ทำให้เสียงในบางช่วง ต้องไปทำเสียง Foley ในภายหลัง

ภาพที่ 4.9 ภาพบรรยากาศการออกกองที่ Café craft and cook

การถ่ายทำวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2563

สถานที่ โรงพยาบาลเสรีรักษ์ มินบุรี

ในการออกกองครั้งที่ 2 เนื่องจากโรงพยาบาลให้ถ่ายทำในเวลาที่กำหนดเท่านั้น จึงทำให้ต้องเร่งกองถ่ายเป็นอย่างมาก ในส่วนของฉากที่จะต้องถ่ายจะเป็นฉากที่อยู่ในโรงพยาบาลทั้งหมด ได้แก่ ฉากที่วินมาส่งป้าที่โรงพยาบาล ฉากที่หมอวินิจฉัยป้า ฉากที่วินพาป้ามาโรงพยาบาลอีกครั้ง และฉากที่ป้าฉีราดในห้องน้ำ เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีผู้คนเดินผ่านไปมาตลอดจึงถ่ายทำได้อย่างลำบาก อีกทั้งยังมีปัญหาทางด้านเสียงโดยที่มีเสียงประกาศจากทางลำโพงของโรงพยาบาล หรือเสียงรบกวนอื่นๆ ทำให้การถ่ายทำต้องหยุดเป็นพักๆ แต่ก็สามารถแก้ไขปัญหาได้ภายในเวลาที่กำหนด อีกทั้งปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางด้านภาพ ที่มาพบที่หลังว่าถ่ายติดที่ทีมงานเข้าไปในฉาก ทำให้ต้องมาทำเทคนิคพิเศษเพื่อลบความผิดปกติออกไปกันในภายหลัง แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ไม่มากไปเกินกว่าความสามารถของทีมงาน แม้การถ่ายจะเร่งรัดเวลาแต่ก็สามารถสำเร็จจุล่งทันเวลาที่กำหนดไว้ใน 18.00 นาฬิกา

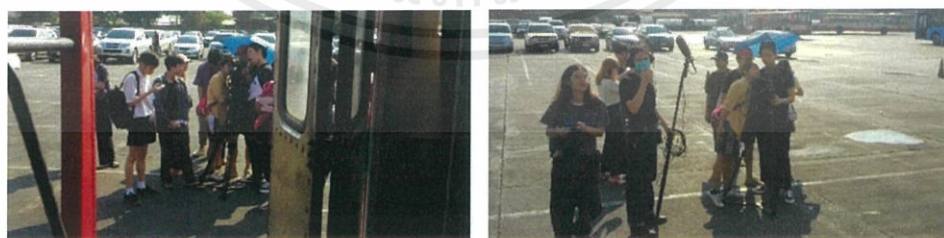

ภาพที่ 4.10 ภาพบรรยากาศการออกกองที่ โรงพยาบาลเสรีรักษ์

การถ่ายทำวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2563

สถานที่ อุร์ธโดยสารตลาดมินบุรี

วันนี้เป็นการออกกองครั้งที่ ในสถานที่นี้ถือว่าเป็นอุปสรรคเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยคนพลุกพล่าน เวลาที่กำหนดถ่ายได้ถึงแค่ 12.00 นาฬิกาเพราะได้ทำการเช่ารถมาเพียงครึ่งวัน และจำนวนนักแสดงประกอบที่ค่อนข้างควบคุมยาก ทำให้การทำงานในวันนี้ไม่ค่อยลื่นไหลนัก การถ่ายในวันนี้คือฉากในรถโดยสารทั้งหมด ได้แก่ฉากที่วินเจอกับมนุษย์ป่าบนรถเมล์ และฉากที่วินเริ่มแสดงให้เห็นถึงความซื่ออกเข้าใจของคนต่างวัย โดยปัญหาหลักๆที่เกิดขึ้นในวันนี้ก็คือเรื่องของนักแสดงประกอบที่มีไม่มากพอจะทำให้เกิบรรยากาศรถเมล์อัดแน่น ทำให้ต้องใช้นักแสดงคนเดิมๆเปลี่ยนชุดกันไปมา หรือแม้กระทั่งการเช่ารถเมล์ที่มีเวลาจำกัดทำให้ต้องเร่งถ่ายให้ทันเวลา แต่โดยรวมแล้วผ่านไปได้ดีด้วยดี

ภาพที่ 4.11 ภาพบรรยากาศการออกกองที่ อุร์ธโดยสารตลาดมินบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2563

สถานที่ โครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา

ในการออกกองวันนี้เป็นการออกกองวันสุดท้าย โดยในวันนี้จะเป็นการถ่ายทำฉากหลักๆ ทั้งหมดในบ้านหลังนี้ ซึ่งในการถ่ายจริงได้มีการตัดฉากบางฉากทิ้งเพื่อประหยัดเวลาในการถ่ายทำ ฉากที่ถ่ายทำในวันนี้ได้แก่ ฉากที่วินมาส่งป้าและขอโทรศัพท์มือถือคืน ฉากที่วินช่วยป้าขายขนม ฉากที่ป้าคืนโทรศัพท์มือถือให้กับวิน ฉากที่ป้ากล่าวว่ามีแต่คนรังเกียจเธอ ซึ่งในวันนี้ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสิ่งรอบข้างเช่น เสียงดนตรีจากข้างบ้าน เสียงรถ เสียงเด็ก เพราะเนื่องด้วยสถานที่เป็นหมู่บ้านจึงต้องมีเหตุการณ์เช่นนี้เป็นปกติ

ปัญหาอีกอย่างคือเรื่องของพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัดทำให้การวางเซ็ตต้องมีการโยกย้ายไปมาระหว่างการถ่ายทำ รวมถึงความร้อนทำให้การแสดงด้านนอกของตัวบ้านเป็นไปอย่างลำบาก อีกทั้งการที่ต้องเคลื่อนย้ายรถมาประกอบฉากก็ทำให้เสียเวลาไปมากมายพอสมควร

ปัญหาเพิ่มเติมอีกอย่างคือการที่ไมค์ไวเลสดับไประหว่างการถ่ายทำทำให้ต้องมีการทำเสียง Foley ขึ้นมาใหม่ในภายหลัง แต่โดยรวมแล้วทุกอย่างที่ออกมาในวันนี้ถือว่าเป็นที่น่าพอใจและบรรลุตามเป้าหมายเพราะได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายเป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.12 ภาพบรรยากาศการออกกองที่โครงการบ้านเอื้ออาทร คลอง 7 ลำลูกกา

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้วิธีบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless) สำหรับอัดเสียงสนทนาของตัวละครและไมค์บูม (Microphone Boom) สำหรับอัดเสียง Ambient แล้วจึงซิงค์ (Synchronize) กับ Zoom H6 เพื่อนำมารวมกันในช่วง Post production

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมมองและขนาดภาพ

เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการถ่ายภาพยนตร์เรื่องนี้ให้มีทั้งบรรยากาศจากสถานที่ถ่ายทำและบรรยากาศตัวละครที่อยู่ในเฟรมเดียวกัน ดังนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้จึงถูกถ่ายเป็น Ratio 16 : 9 โดยเลือกการตั้งกล้องนิ่งเป็นหลัก โดยการวางเฟรมภาพส่วนใหญ่จะเน้นตัวละครขนาดภาพ MCU MS และ MLS

ภาพที่ 4.14 ภาพตัวอย่างของการวางเฟรม

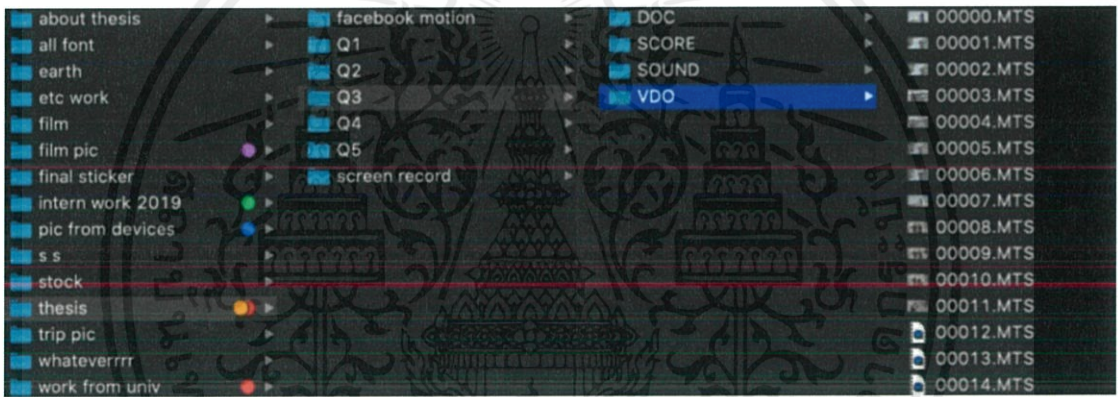
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น (Post-Production)

1. การจัดการไฟล์ (Media Management)

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า มีการนำไฟล์วิดีโอจากหลากหลายแหล่งเพื่อนำมาใช้ในการลำดับภาพอีกทั้งยังมีคิวที่ใช้ในการถ่ายทำถึง 4 คิว ทำให้มีรูปแบบของไฟล์ที่ไม่เหมือนกัน รวมถึงจำนวนของไฟล์ภาพและเสียงที่เยอะมาก จึงต้องทำให้มีการจัดการไฟล์ หรือ Media Management ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนที่จะมีการดำเนินการทำงานในลำดับขั้นตอนต่อไป โดยที่มาของไฟล์วิดีโอที่นำมาใช้ในการลำดับภาพมีดังนี้

1. Sony Nex-FS700
2. Iphone 6s Plus
3. Macbook Pro 2016 (Screen Recording)

ภาพที่ 4.15 ภาพตัวอย่างการจัดการไฟล์

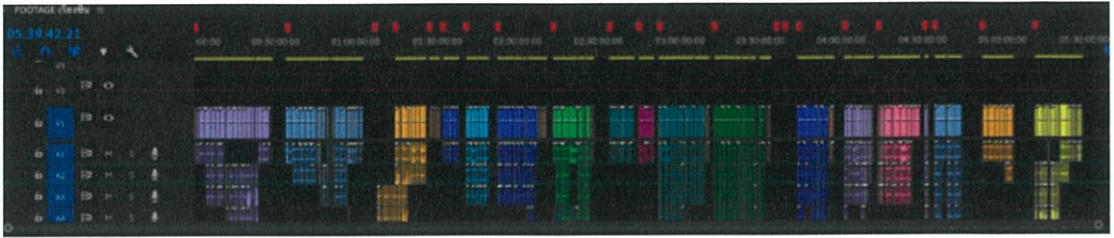
2. การลำดับภาพ (Editing)

ในส่วนของการตัดต่อภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าตัดต่อด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC โดยนำฟุตเทจที่ได้มาทั้งหมดมาทำการคัดเลือกและจัดการเรียงตามซีนที่ข้าพเจ้าต้องการวางภาพไว้ก่อน ในส่วนตรงนี้ข้าพเจ้าจะเข้าไปประสานงานกับฝ่ายตัดต่อ และให้ฝ่ายตัดต่อทำการคัดเลือกอีกครั้งก่อนจะนำมาวางในรูปแบบของ Rough Cut ในขั้นตอนถัดไป

3. การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

ฝ่ายตัดต่อภาพจะนำฟุตเทจมาเรียงต่อกันโดยที่ไม่คำนึงถึงความต่อเนื่องของเสียง เทคนิคพิเศษและสีของภาพ ข้าพเจ้าและทีมจะดูแค่ภาพรวมคร่าวๆก่อนว่าภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถเล่าเรื่องไปในทิศทางไหนได้บ้าง ซึ่งจากโครงสร้างของภาพยนตร์จัดว่าเป็นการเล่าเรื่องแบบ Narrative เป็นส่วนใหญ่

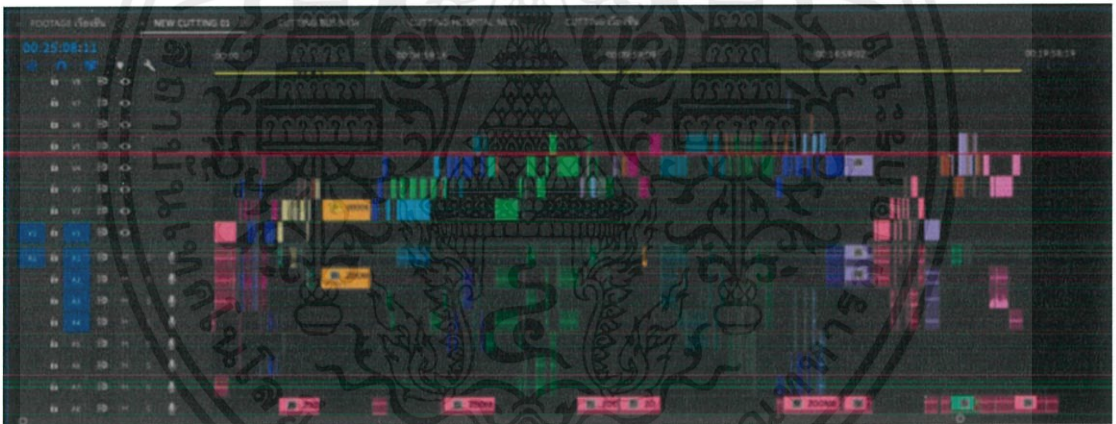
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 ภาพตัวอย่างการจัดเรียงพุดเทจเรียงขึ้น

4. การลำดับภาพแบบสมบูรณ์ (Final Cut)

ในส่วนของการตัดแบบละเอียดนั้น จะมุ่งเน้นไปที่ความต่อเนื่องในการรับชม และการบอกเล่าถึงข้อมูลที่ขาดตกบกพร่อง โดยที่ข้าพเจ้านั้นยังคงยึดโครงเรื่องเดิมไว้ แต่ก็ยังมีการตัด shot ที่ไม่จำเป็นออก รวมถึงเพิ่ม shot reaction เพื่อให้ส่งเสริมอารมณ์และการแสดง และข้าพเจ้าได้เพิ่มความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ด้วยการแก้ไขเสียงและสี รวมไปถึงแก้ไขปัญหาทางด้านภาพด้วยเทคนิคพิเศษ

ภาพที่ 4.17 ภาพการตัดแบบละเอียดในโปรแกรม Adobe Premiere pro

เทคนิคที่ใช้ในการตัดต่อ

การคอนฟอร์มก่อนการแก้ไข

ในส่วนนี้คือการเตรียมไฟล์และการจัดการกับโปรเจกต์เพื่อการส่งต่อไปยังการแก้ไข โดยมีองค์ประกอบดังนี้

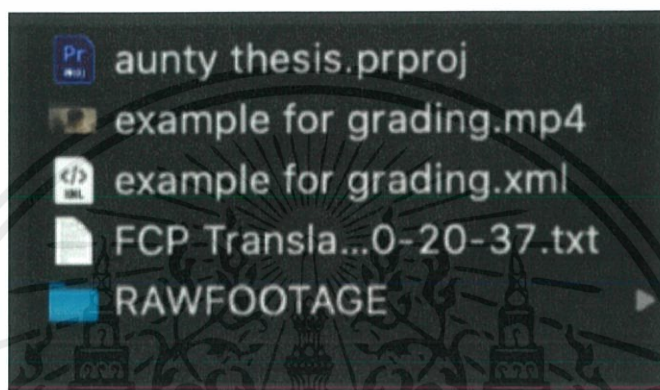
- 1.Raw Footage
- 2.Premiere File Project
- 3.XML File

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.Offline File

เมื่อครบแล้วจึงทำการคอนฟอร์ม โดยมีขั้นตอนดังนี้

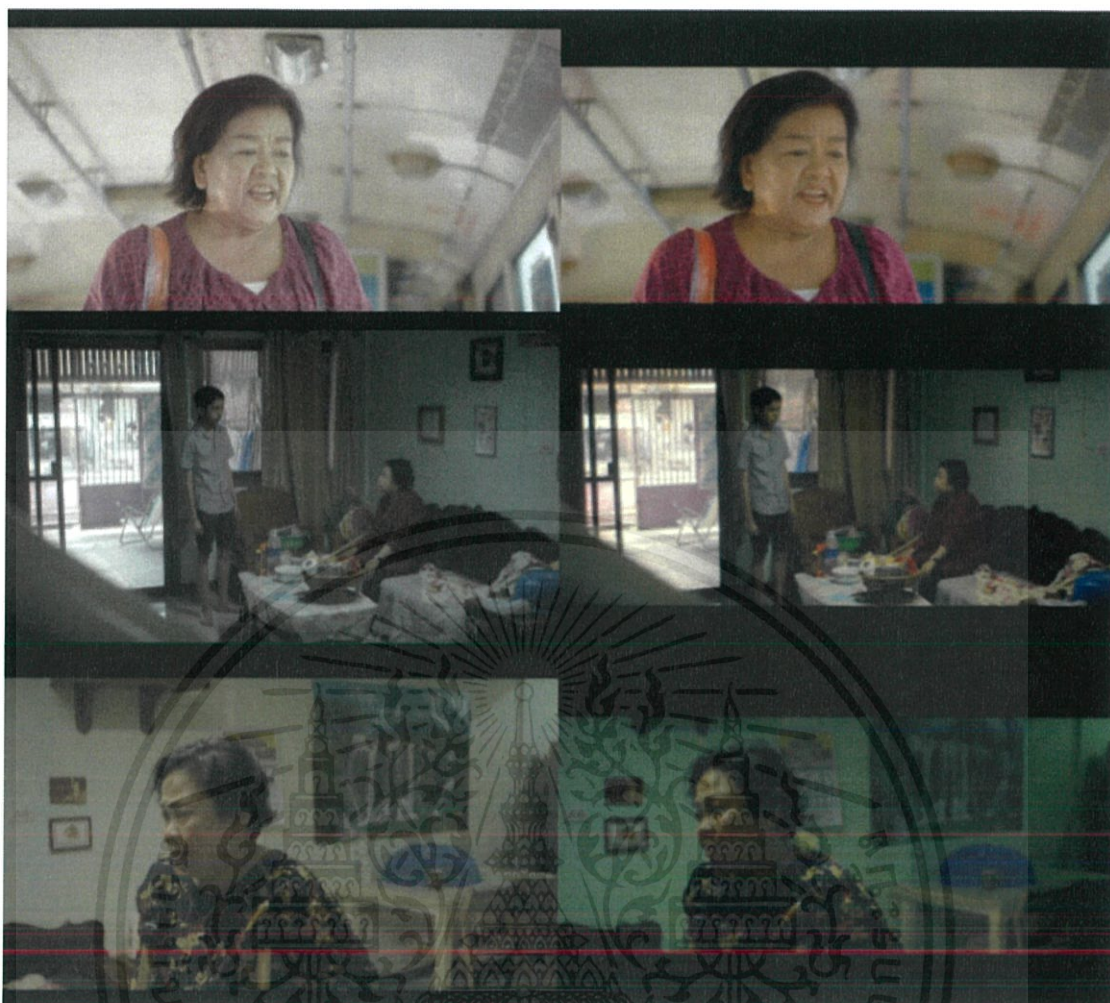
- 1.เช็ค Frame Rate ไฟล์ Raw Footage และในโปรเจค
- 2.Relink Raw Footage ในโปรแกรม Davinci Resolve
3. เช็ค Cutting, Transition, Super, End Credit กับ Offline File
- 4.ทำการ Raw Trim และ Clear TimeLine

ภาพที่ 4.18 ภาพการเตรียมไฟล์เพื่อส่งไปขั้นตอนการแก้สี

การแก้สี (Color Grading)

การแก้สีในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ทำในโปรแกรม Davinci Resolve โดย footage ที่ถ่ายมาค่อนข้างจะมีทิศทาง ของแสงที่แตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่ จึงทำให้ต้องมีการเกลี่ยสีแต่ละ footage ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อความสวย งานและเสริมอารมณ์ของภาพยนตร์ โดยยกตัวอย่างในซีนที่มีการปะทะอารมณ์กันระหว่างبابนรถเมล์และวินเอง การเกรตติ้งจะเป็นไปในโทนร้อนให้มีความรู้สึกเดือดของอารมณ์ แต่โทนสีหลักของเรื่องจะเป็นสีเขียวตุ่น เนื่องจากสีเขียว นั้นให้ความรู้สึกถึงความแก่ และให้อารมณ์ที่หม่นหมองตามความรู้สึกของตัวละครที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นมนุษย์ป่า

ภาพที่ 4.19 ภาพก่อนและหลังการแก้ไข

การแก้ไขเสียง (Sound Mixing)

การผสมเสียงและการออกแบบเสียงในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ได้มีการให้ความสำคัญกับเสียง Dialogue และ Ambient ให้มีความชัดเจนและมีความเป็นธรรมชาติสูง อีกทั้งยังมีการแก้ไขปัญหาทางด้านเสียง เช่น เสียงไมค์ที่ซัด หรือไมค์ที่มีปัญหา หรือมีการดับไประหว่างการถ่ายทำ ทำให้ต้องแก้ไขเสียงในบางซีน เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น เช่น ฉากที่วินเถียงกับป้าจันทร์ในโรงพยาบาลมีการไมค์ซัด หรือฉากในห้องน้ำที่มีเสียงที่มงานแทรกเข้ามา อีกทั้ง ข้าพเจ้ายังมีการแก้ไขเสียง Sound Effect ต่างๆ ให้เข้ากับบรรยากาศและฉากนั้นๆ เช่น เสียงทีวีของป้าจันทร์ในบ้าน เสียงประกาศทางลำโพงในโรงพยาบาล หรือเสียงจากโทรศัพท์ของป้าจันทร์ เป็นต้น นอกจากนี้ข้าพเจ้าก็ได้มีการทำเสียงประกอบ(Foley) ขึ้นมาใหม่ เนื่องจากในระหว่างการถ่ายทำได้มีเสียงรบกวนค่อนข้างมาก ทำให้การทำเสียง ประกอบขึ้นมาใหม่เป็นทางเลือกที่ดีกว่า โดยเสียงที่มีการทำขึ้นมาใหม่ได้แก่ เสียงกดคีย์บอร์ด และเสียงคลิกเมาส์ เสียง ฉีของป้าในห้องน้ำ และเสียงทิ้งตัวลงบนที่นอน รวมไปถึงเสียงเลื่อนเก้าอี้ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำเทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effects)

ในส่วนของการทำเทคนิคพิเศษทางภาพนั้น มีการแก้ไขข้อผิดพลาดทางคุณภาพ เช่น ฉากในห้องน้ำติดทิม งานที่สะท้อนเข้ามาผ่านกระจกใน ซึ่งสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และเป็นปัญหาต่อซีนดังกล่าว ทำให้ต้องมีการใช้ เทคนิคพิเศษทางภาพเข้ามาช่วยแก้ปัญหาเช่นกัน โดยได้ใช้โปรแกรม Adobe After Effects เพื่อช่วยในการแก้ไข ปัญหาดังกล่าว และเทคนิคที่ใช้ได้แก่เทคนิคการ Rotoscope เนื่องจากมีซีนที่ต้องใช้ภาพการถ่ายทอดสดทาง Facebook จึงได้มีการทดลองถ่ายทอดสดใน Facebook จริงๆแล้วไม่ได้คุณภาพที่ดีและการเข้าชม หรือการแสดงความคิดเห็นยังไม่สมจริง ทำให้ต้องมีการทำ Motion Graphics ขึ้นมาเพื่อใช้ในซีนที่วินถ่ายทอดสดป่าจันทร์ทาง Facebook. โดยมีการจำลอง Graphics ของ Facebook เช่น ความคิดเห็นของคนที่เข้ามาดู หรือปุ่มแสดงความรู้สึกที่ลอยขึ้นมา โดยได้ทำขึ้นมาในโปรแกรม Adobe Photoshop ก่อนจะนำไปเคลื่อนไหวในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC เพื่อให้มีความสมจริง และมีคุณภาพที่ดี

ภาพที่ 4.20 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Final Mix

ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงตัวอย่างภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงตัวอย่างภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ภาพยนตร์เรื่อง เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า เป็นภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมทีมเจ้าตั้งใจทำขึ้นเพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงอคติแห่งวัยที่คนต่างวัยต่างมีให้กันหากเพียงลดอคติลงและมองสิ่งต่างๆ ด้วยความเข้าใจ ก็จะทำให้เราอยู่อย่างมีความสุขมากขึ้น

สำหรับข้าพเจ้าแล้วหากวัดผลสำเร็จที่ได้รับจากการทำภาพยนตร์เรื่อง เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า ตามวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าเคยกล่าวข้าพเจ้าคิดว่าได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในด้านการให้ความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ชีวิต และให้แง่คิดผู้ชมเกี่ยวกับมายาคติของคำว่า มนุษย์ป่า โดยการรับสารของผู้ชมแต่ละคนจะมากจะน้อยนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ร่วมของแต่ละคน

สำหรับด้านการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ข้าพเจ้าคิดว่ายังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์ที่ออกมานั้น มีความอัดและยืดยาวเกินไป อีกทั้งยังมีการแก้ปัญหาที่สามารถทำได้มากกว่านี้ แต่ข้าพเจ้าไม่อาจทำให้บรรลุสำเร็จได้

ทั้งนี้ทั้งนั้นการผลิตภาพยนตร์หนึ่งเรื่องจะได้บทสรุปของภาพยนตร์ที่แตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงกระบวนการต่างๆ ในการผลิตภาพยนตร์ที่เป็นระบบมากขึ้น อีกทั้งข้าพเจ้ายังได้เรียนรู้กระบวนการผลิตหลังการถ่ายทำได้ดีขึ้น โดยเรียนรู้จากการได้แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และการได้ลงมือทำจริงๆ

ข้อเสนอแนะ

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า เป็นภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของหญิงวัยกลางคนที่หลายครั้งต้องตกเป็นประเด็นในสังคมและถูกขนานนามว่า มนุษย์ป่า ข้าพเจ้าได้ศึกษาและทำความเข้าใจในส่วนของพฤติกรรม และทัศนคติโดยส่วนใหญ่ของคนในวัยนี้ว่า เป็นไปเป็นมาอย่างไร โดยปัญหาหนักที่เกิดขึ้นคือการที่ข้าพเจ้านั้นเป็นเพียงวัยรุ่น ยังไม่เคยประสบเหตุการณ์ดังกล่าวจริงๆ ยังไม่เข้าใจถึงปัญหานั้นจริงๆ ว่าการโดนกล่าวหาว่าเป็นมนุษย์ป่านั้นเป็นอย่างไร ทำให้ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมทีมต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลอย่างจริงจัง อีกทั้งยังต้องศึกษาจากผู้หญิงวัยกลางคนจริงๆ ทั้งคนที่ไปขอสัมภาษณ์ และคนใกล้ตัว โดยก็ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจในมุมมองของผู้หญิงวัยกลางคนมากขึ้น

ปัญหาต่อมาคือปัญหาในด้านการเตรียมการถ่ายทำ เช่น การที่เจ้าของ location ไม่สะดวกให้ถ่ายทำอีกต่อไป ทำให้ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมทีมต้องหาสถานที่ถ่ายทำใหม่และได้ทำการเช็ตขึ้นมา เพื่อให้มีความสมจริง อีกทั้งการที่นักแสดงได้มีการปรับเปลี่ยนทรงผมหรือภาพลักษณ์เพื่อไปแสดงในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทยื่นๆ ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนบทให้เข้ากับนักแสดง แต่ก็ไม่ได้เป็นการปรับเปลี่ยนที่มากมายอะไร อีกทั้งยังทำให้บทสมบูรณ์ขึ้นอย่างบังเอิญ

ในด้านของการถ่ายทำก็พบปัญหาที่ควบคุมไม่ได้หลายอย่าง เช่น ปัญหาทางด้านเสียง ที่ทำให้ต้องมีการมาแก้ปัญหาโดยการ Foley ในภายหลัง หรือการที่ต้องมาทำเทคนิคพิเศษเพื่อลบความผิดพลาดทางด้านภาพ แต่ก็ไม่มากเกินไปกว่าความสามารถนัก

ปัญหาสุดท้ายคือการผลิตหลังการถ่ายทำที่ข้าพเจ้าเองเป็นผู้ลำดับภาพ โดยมีกการแก้ปัญหาและลำดับภาพเล่าเรื่องได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่เมื่อได้ฟังคำติชมจากทั้งอาจารย์และคนอื่นๆ ก็ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงปัญหาและนำมาปรับแก้ในงานต่อไปได้

สุดท้ายนี้การทำงานด้านการผลิตหลังการถ่ายทำนั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้และความเข้าใจเป็นอย่างมาก แม้จะเป็นงานที่ต้องทำอยู่หน้าคอมพิวเตอร์แต่ก็ไม่ใช่การทำเพียงตัวคนเดียว เพราะการทำงานเป็นทีมก็เป็นปัจจัยหลักสำคัญ การทำงานกับผู้กำกับ การรับสารส่งสารกับคนอื่นๆ ต้องมีการรับฟังและเข้าใจกันและกัน เพื่อให้งานออกมาดีตามที่ต้องการมากที่สุด

บรรณานุกรม

दारु ศาสนพิทักษ์. “Green Book คู่มือเดินทางสู่การยอมรับความหลากหลายทางเชื้อชาติ...ในแบบฮอลลีวูด ” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://themomentum.co/green-book-movie-review/>, 2562

มนสิการ กาญจนะจิตรา. “มนุษย์ป่ากับวัฒนธรรมต่างวัย” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www2.ipsr.mahidol.ac.th/newsletter/index.php/2012-11-08-03-49-15/mnu-vol34-no6/98-%20popdev-vol-34-no-6/227-2014-07-31-04-04-31.html>, 2562

โรงพยาบาลศิริราชปิยมหาราชการุณย์. “วัยทองกำลังมาเช็คให้ตีคุณเข้าข่ายหรือยัง?”. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : <https://www.siphhospital.com/th/news/article/share/577>, 2562.

วรรณศิริ ศรีวรารณบุลย์. “มองมนุษย์ป่าอย่างเข้าใจ” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.posttoday.com/life/healthy/300305>, 2562

Admin Brand Buffet. “เปิดความลับจิตวิทยาของสี ในฉากหนัง มีผลต่ออารมณ์คนดูอย่างไร” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.brandbuffet.in.th/2016/09/the-psychology-of-color-in-film/>, 2559

Admin Mthai. “มนุษย์ป่าความอาวุโส ชนกะฎเกณฑท์ทุกสิ่งบนโลก” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://news.mthai.com/webmaster-talk/341012.html>, 2562

Admin MovieDIY. “ว่าด้วยแนวหนัง Drama” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://moviediy.net/home/2019/directing/ว่าด้วยแนวหนัง-drama>, 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณการถ่ายทำ

Pre-Production

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด	จำนวนเงิน
1	บทภาพยนตร์		
	เอกสาร	รวมทุกคิว	1,500
2	ส่วนเตรียมงานก่อนถ่ายทำ		
	สำรวจสถานที่	ค่ารถค่าน้ำมัน	3,000
	ค่าใช้จ่ายการคัดเลือกนักแสดง		2,000
3	ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ		
	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด		1,500
		รวม	8,000

Location/สถานที่ถ่ายทำ

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด	จำนวนเงิน
1	Café craft and cook	1 คิว	500
2	โรงพยาบาลเสรีรักษ์	1 คิว	0
3	อุรธโดยสารตลาดมีนบุรี	1 คิว	3,000
4	บ้านในโครงการหมู่บ้านเอื้ออาทร	1 คิว	0
		รวม	3,500

Art Direction/ศิลปกรรม

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด	จำนวนเงิน
1	อุปกรณ์ประกอบฉาก	สิ่งของ/อุปกรณ์/วัสดุ	1,530
2	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย		1,540
		รวม	3,070

Production

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด	จำนวนเงิน
1	ค่านักแสดง	นักแสดงหลัก และ Extra	12,800
2	ค่าสวัสดิการ	10 คนต่อคิว ทั้งหมด 4 คิว	10,000
		รวม	22,800

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวภรภัทร เลิศภัทรธาดา
 ที่อยู่ 39/301 หมู่ 4 ซอยพืงสุขอุทิศ
 ตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา
 จังหวัดปทุมธานี 12150
 E-Mail Phornpat1997@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2553 - พ.ศ.2555 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

พ.ศ.2556 - พ.ศ.2558 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

พ.ศ.2559 - พ.ศ.2563 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
 สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

พ.ศ.2560 ลำดับภาพยนตร์เรื่อง “โปรดใช้วิจารณญาณในการรับชม” (ส่งเข้าประกวด
 Cat Film)

พ.ศ.2561 กำกับภาพยนตร์เรื่อง “UNHAPPY NEW YEAR”
 ลำดับภาพยนตร์เรื่อง “WRATH”

พ.ศ.2562 ลำดับภาพยนตร์สารคดีเรื่อง หมาเร่ร่อน
 ลำดับภาพยนตร์สารคดีเรื่อง สืบจากวิญญาน

พ.ศ.2563 ลำดับภาพยนตร์เรื่อง “เขาเรียกฉันว่ามนุษย์ป่า”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้